

BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:

060/517-82-82, Jelena

ULTRAZVUČNA ORDINACIJA ULTRAMEDM

Zdravlje pre svega

- ✓ ULTRAZVUČNA
DIJAGNOSTIKA
- ✓ INTERNISTA
- ✓ USLUŽNA
LABORATORIJA
- ✓ GINEKOLOŠKI
PREGLED

061/1614901

061/1614903

Kestenova 10a

Starčevo

Још од пописа становништва из 1981. године.

СТАРЧЕВО НИЈЕ СЕЛО

□ Да, баш као што се види на званичној презентацији Града Панчева - **Старчево није село него је насеље градског карактера**. Као такво, **оно је једно од десет насељених места које творе ГРАД ПАНЧЕВО**: а то су Глогоњ, Јабука, Банатско Ново Село, Долово, Банатски Брестовац, Иваново, Омољница - насеља сеоског карактера, и Старчево, Качарево и - насеље Панчево (од Скробаре до Војловице) - која су насеља градског карактера. Административни центар ГРАДА је у насељу Панчево.

Starčevo је градско насеље које се налази на територији града Панчева, у Јужнобанатском округу Аутономне Покрајине Војводине, у Републици Србији. Према коначним резултатима пописа становништва из 2011. године, у Старчеву живи 7473 становника.

Слика

НА ТАБЛИ увек пише све што треба да се зна

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ

ГОДИНА: XXX

БРОЈ: 355

30. ЈУН 2023.

НЕМА ЦЕНУ

Издаје
Креативни културни клуб

Главни
и одговорни уредник
Милена Јовишић

Редакцијски колеџијум:

Петар Андрејић,
Јордан Филиповић,
Зорана Штековић,
Предраг Станковић, Марко
Ивошевић, Далибор Мергел,
Петар Орешковић (спорт),
протојереј Зоран Малетић (црква),
Данијела Пећанин (школа).

Технички секретар
Јелена Грујић

Фото
СН; насловна: Исидора Јовић

Адреса
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Web:
www.starcevo.org.rs

E-mail
snovine94@hotmail.com

Телефони
013/631-144 (тел/факс)
063/565-752,

Штампа
ГРАФО КОЛОР 84 - Панчево

Тираж
1400

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут су изашле **јуна 1994.** године. Уписане су у Регистар штампаних медија под бројем: NV000434 СР - Каталогизација у публикацији НБС, Београд 352(497,113)

Информатор СМЗ Старчево

ДА ПРЕДСТОЈЕЋА ЖЕТВА БУДЕ БЕЗБЕДНА

Пред нама је период жетвених радова стрних усева и високих атмосферских температура које представљају високи ризик од настанка пожара који са собом носи велике материјалне штете. Како би ризик од настанка пожара смањили на најмању могућу меру морамо пре почетка жетвених радова да предуземо низ превентивних мера за заштиту од пожара. Као посебне мере заштите од пожара стрних усева од пожара подразумевају се :

- Организација сталног дежурства
- Организација осматрачке службе
- Организација службе везе и обавештавања
- Опремање механизације одговарајућом противпожарном опремом
- Контрола противпожарне опреме
- Контрола исправности механизације
- Контрола ускладиштавања усева

Добровољно ватрогасно друштво “Старчево“ ће и ове године активно учествовати у организацији спровођења превентивних мера пре почетка жетвених радова и за време жетве стрних усева. Пре почетка жетве чланови наше добровољне ватрогасне јединице извршиће преглед механизације са аспекта заштите од пожара у пољопривредним газдинствима, визуелну контролу опреме за заштиту од пожара, извршити кратку едукацију са аспекта заштите од пожара и поделити брошуре са превентивним мерама заштите од пожара.

У току жетве биће организовано оперативно дежурство Варогасне јединице ДВД-а “Старчево“. За време дежурства навалним ватрогасним возилом обилазиће се реони под стрним усе-

ДВД Старчево

вима где се обављају жетвени радови и вршиће се контрола спровођења превентивних мера заштите од пожара.

- Желим да упутим апел грађанима Старчева да избегавају сваки вид паљевине на отвореном простору. Према члану 50. Закона о заштити од пожара забрањено је спаљивање остатака стрних усева, спаљивање смећа на отвореном простору и спаљивање биљних остатака. Лице које је радњама из става 1. овог члана изазвало пожар дужно је да ватрогасно-спасилачкој јединици надокнади трошкове интервенције, у складу с посебним прописом, истиче дипл.инж.ЗОП-а Радомир Аритонових, председник ДВД-а “Старчево“.

СН

ЗАВРШАВА СЕ ОБИЛАЗНИЦА ОКО БЕОГРАДА

Када коначно у саобраћај буде пуштена цела деоница Б до Бубањ-потока, то свакако неће бити крај радова на саобраћајном пресеци око пресеционице

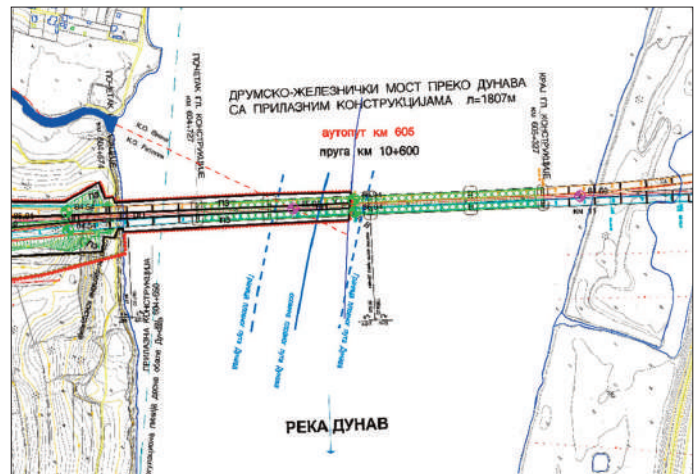
Саобраћајни институт ЦИП пројектује деоницу Ц, од Бубањ-потока до Старчева, односно Панчева, а пројектовање би требало да буде завршено до марта следеће године.

- До марта наредне године имаћемо завршен пројекат и издату грађевинску дозволу, па ће се тада стећи услови да почнемо да градимо и последњи део обилазнице. Почетак градње зависи од стања у буџету. По завршетку

тог последњег дела, Београд ће добити и железничку обилазницу, па ће сав железнички теретни саобраћај, коме главни град није одредиште, бити изменшен из центра престонице - каже министар грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Горан Весић.

Он објашњава да је деоница дуга 31 километар и са комбинованим друмско-железничким мостом. Ту ће се најпре пројектовати тунели “Лештане“, дужине око 1000 метара, и “Бубањ-поток“, око 1600 метара дужине.

- Са кинеском компанијом “Пауер Чајна“ потписан је меморандум пре више година за изградњу сектора Ц,

Друмско-железнички мост Винча - Старчево

Да ли ће “Пауер Чајна“ бити извођач и на последњој деоници обилазнице од Бубањ-потока до Панчева још увек не

знамо, као и када ће бити новца у буџету да се овај последњи део обилазнице заврши - прецизирао је Весић.

Придружите се пензионерима

За старчевачке пензионере долазе бољи дани. Одлуком и на иницијативу Месне заједнице и средствима које је одобрио Град Панчево започела је реконструкција простора у коме се некада налазио кафе “Волејбол“. То ће убудуће бити јавни простор, а користиће га старчевачки пензионери и Удружење жена “Неолит“. То ће бити права прилика да се пензионери окупе и друже попут њихових колега из других места и организују излете и екскурзије, врше упис огрева и друге помоћи...

- Позивам све наше најстарије суграђане, старчевачке пензионере, да нам се придруже. Само заједно можемо учинити бољим и квалитетнијим живот наших пензионера. Узмите учешће у раду, али и у дружењу - истиче Зоран Васиљковић, председник старчевачког удружења пензионера.

Сви они који би да се придруже пензионерима, информације могу добити на број телефона: 061/642-14-52. Предности чланства у удружењу пензионера могу бити бројне. Укључите се.

П. С.

СНАГА ВЕТРА - СНАГА ЗЕЛЕНЕ ЕНЕРГИЈЕ

*Министарка рударства и енергетике
Дубравка Ђедовић присуствовала је
обележавању Светског дана ветра у ве-
тропарку у Алибунару*

Светски дан ветра обележен је ове године у нашем региону у ветропарку "Елицио" у Алибунару. Свечаности коју је организовало удружење "Обновљиви извори енергије Србије" присуствовала је министарка рударства и енергетике Дубравка Ђедовић. Она је, апострофирајући потребу за енергетском транзицијом, овом приликом изјавила да је неопходно да се искористе сви природни потенцијали којима располажемо, а међу којима је и ветар како бисмо били успешни у енергетској транзицији.

Министарка Ђедовић је истакла да студије показују да је снага ветра у најветровитијем подручју Републике Србије упоредива са европском, али да тренутно из ветра добијамо тек 3% електричне енергије, што је несразмерно учешћу у земљама Европске уније.

- У мају смо по први пут били међу првих десет земаља у Европи са 11% удела производње из ветра на дневном нивоу у националном миксу, захваљујући раду осам ветроелектрана у Србији капацитета 400 MW у које је уложено 730 милиона евра, рекла је министарка.

Ветропарк у Алибунару компаније "Елицио", први који је изграђен у нашој земљи са прикључком на преносни систем електричне енергије, састоји се од 21 турбине укупне снаге 42 мегавата, истакао је директор пословног развоја компаније "Елицио" Емануел Ван Вуве.

Ускоро овако и у Старчеву: Ветропарк "Алибунар"

- Овај ветропарк обележава петогодишњицу постојања. Реч је о инвестицији од 90 милиона евра белгијске компаније у Србију. "Елицио" ради тренутно са 1,4 гигавата обновљиве енергије. Веома смо поносни што смо у Србији и што настављамо са новим пројектима јер верујемо у вашу земљу зато што има стабилну основу и поздрављамо нове одлуке српске владе које се односе на обновљиве изворе енергије у нади да ће наши нови пројекти моћи да буду део тоганаредне године.

У Србији тренутно има укупно осам изграђених ветроелектрана, док је у развоју много више. Зашто су ветроелектране важне? Зато што дају чисту и обновљиву енергију. Два ветро парка у

нашем окружењу, "Алибунар" и "Мали бунар" доприносе смањењу за 88 хиљада тона угљендиоксида годишње и производе електричну енергију за 43 хиљаде просечних домаћинстава годишње. Ветроелектране дају 2% свог профита годишње локалним самоуправама, а плаћају и порезе и имају велики значај за локалну заједницу у којој се налазе.

На последњој седници Скупштине града Панчева донете су урбанистичке одлуке које ће убрзати изградњу ветропарка који је планиран у старчевачком атару. Ветропарк "Надел" имаће 11 турбина, а радови на његовом дизању требало би да започну наредне године.

П. Андрејић/РТВ Па

ЈОШ УВЕК БЕЗ ТЕРМИНА ЗА ПРИКЉУЧЕЊЕ НА ГАС

Затражили смо од МТ "Гастела", субјекта на гасификацији нашег места, да нас упозна са тренутном ситуацијом. Ево одговора:

"Сви гасоводни објекти: прикључни челични гасовод и мерна станица Старчево, дистрибутивни челични гасовод и мерно регулациона одоризацијска станица Старчево и дистрибутивни полиетиленски гасовод од МРОС до дистрибутивне гасне мреже Старчево су у потпуности завршени. Круна завршетка посла су добијене употребне дозволе са потврдама о правоснажности. Наравно, на ДГМ-у Старчево су испитане поједине секције, где је мрежа пропуштала услед грешака при извођењу радова или оштећења при извођењу

других подземних инсталација. Озакоњени су делови мреже играђени изван обима грађевинске дозволе и учртани су у катастар вођава. Дакле, на основу претходно реченог оформљена је технолошка целина за дистрибуцију гаса у Старчеву. **Да би се извршило пуштање гаса у ову технолошку целину потребно је да се изврши техничка, финансијска и правна припредаја у основно средство ЈП-а "Србијагас". Овај поступак је у току.** Према уобичајеној динамици ЈП-а "Србијагас", узимајући у обзир годишње одморе, биће готов у току септембра месеца. Тада се стичу услови за покретање поступка лиценцирања будућег дистрибутера гаса у Старчеву, што је финални корак".

Гасна станица у Старчеву

Дакле, још није извесно да ће гас потећи наредне грејне сезоне. Имајући у виду актуелну ситуацију са енергентима, али и време које би било потребно за сваки индивидуални прикључак, можда је

било и за очекивати. Уколико се кораци који су наведени у информацији и испуне током ове године, реално би било да се о увођењу гаса размишља наредне, 2024. године.

П. А.

ИНТЕРВЈУ

др Драгољуб Цуцић,

ДИРЕКТОР РЕГИОНАЛНОГ ЦЕНТРА ЗА ТАЛЕНТЕ “МИХАЈЛО ПУПИН”

Таленат без рада само је потенцијал

Завршена је још једна школска година. Колико сте задовољни резултатима које су остварили полазници РЦТ-а “Михајло Пупин”?

- Генерације већ двадесет година долазе, одрастају са нама, и одлазе. Увек постоји нека помешаност, и туга и радост, када нам деца сазревају за одлазак. Били су сјајни ове године, и матуранти, и они које смо тек упознавали, и они са којима се дружимо у том међувремену између доласка и одласка. Осети се да смо поново били на Дивчибарама, по резултатима. Када се тамо дружимо, у веома инспиративној радној атмосфери, када хватамо залет за такмичења од којих су нека већ почела, ни постигнућа не могу изостати. Наравно, много је до наставника ученица и ученика у школама, то им је основа на коју се надограђују, али истинска разлика између постигнућа деце настаје на основама рада код куће. Мотивисати ученике, и успети задржати само мотив који сами ученици успеју да развију јесте наш врло важан задатак. Веома смо задовољни постигнућима ученика ове године, врло брзо, када се обједине и прикажу јавности, за Дан града, знаће сви о чему причамо.

Који је основни циљ постојања Центра за таленте “Михајло Пупин”?

- Подршка свој деци, који за то имају потребу, да уче комплексније ствари (у школама су они појединци који се истичу у својим одељењима) и да се развијају у окружењу себи сличних по интересовањима. Стварање научног и уметничког подмлатка, разви-

јање самопоуздања код те деце и подршка.

Осим домаћих, републичких такмичења, ове године било је изузетних резултата и на међународном плану?

- Јесте, много тога се издешавало. Заиста, постигнућа на 6. интернационалној међународној конференцији младих научника која је одржана на Балију, Индонезија, за сваку су хвалу (додуше, такмичење је било *онлајн*). Ових дана, од 24. до 30. јула, су тројца осмака у Београду, на припремама за Европску географску олимпијаду (ЕГЕО 2023) из географије. На српским физичким олимпијадама имали смо двоје матураната код средњошколаца и једног код основаца. Били су и они близу да и они иду на међународне олимпијаде.

Највише успеха ове године остварила је група за историју. Ове године, Добрица Банковић узео је бронзану медаљу у истраживачким радовима?

- На Сматри истраживачких радова ученика средњих школа, коју организује РЦТ “Никола Тесла” из Београда, са које се остварује пласман на међународно такмичење, наши историчари су освојили све највише награде. По резултату са те смотре Добрица је стекао право да представља Србију на ICYSS 2023 освојио бронзано одличје. Морамо споменути и Ану Орловић, такође матуранткињу панчевачке гимназије, која је била исто изванредна на ICYSS 2023, али није освојила награду.

Одржано је и 65. републичко такмичење талентованих ученика средњих школа, по научним дисциплинама и наставним предметима, Републике Србије, које је ове године одржано у Врању, у организацији Регионалних центара за таленте Србије, где су Добрица и Ана освојили такође прву награду са максималних 100 бодова.

Такмичење за основношколце одржано је у Земуну. Историчари су се на ова два такмичења појавили са 8(СШ)+5(ОШ) ученика који су освојили 13 републичких награда и још десет специјалних награда за изванредно написане о одбрањене радове.

Млади географичари су ове године показали квалитет и стигли до интернационалног нивоа?

- Да, близанци, Владимир и Војин Малић, као и Филип Митић, на Националној географској олимпијади освојили су прве награде, Владимир и Војин су узели прво и друго место. Они, заједно са још четири вршњака су на седмодневним припремама за ЕГЕО 2023 у Београду.

Током лета бићете активни. У плану су две колоније?

- Од 5. до 17. јула на Девојачком бунару биће одржана 23. филмска колонија “Делиблатски песак, 2023”. Редитељ и ментор групе, Иван Ракицић, окупио је око тридесетак што ученика основних и средњих школа, што студената, да и ове године на колонији сниме око пет филмова. И ове године са њима ће бити бројни филмски радници, универзитетски професори,

глумци, који ће поделити своје знање и искуство са неким новим заљубљеницима у филм. И ове године, као и претходне, колонија ће бити међународног карактера, с обзиром на то да ће јој присуствовати двоје ученика нашег порекла из Енглеске и Италије. У Идвору ће камп бити одржан у периоду од 12. до 20. јула. Планирано је да колонији присуствује 15 ученика. Колонија ће бити међународног карактера јер су позвана два детета, по једно из Словеније и Хрватске. Планирани су гостујући предавачи и екскурзије. Тема кампа биће: “Компјутерске симулације у физички коришћењем програмских алата Processing и микроконтролера Micro:bit”.

Колико је значајно за ваше полазнике да буду део ових колонија? Колико се науци, ради али и дружи на оваквим догађајима?

- Ово су колоније значајно другачијег карактера него оне које организујемо на Дивчибарама. Филмације финализирају школску годину након целогодишњег учења о филму и аудио-визуелним уметностима и на ту колонију долази велики број значајних филмских радника који држе предавања и који се у једној веома радној и дружељубивој атмосфери и друже са полазницима колоније. У Идвор позивамо наше из Центра, најбоље, и по критеријуму постигнућа на државним такмичењима позивамо ученике из целе Србије, ове године и из Словеније и Хрватске. Један од већ договорених гостију биће нам мр Предраг Ђукић, потпредседник МЕНСА-е, а други је Мирослав Грбић из “Мајкрософта”.

Какву сарадњу имате са другим центрима, који такође прате надарену децу?

- Свакодневно се чујемо. Мада морам признати да имамо проблема. Од како Вербић није поставио директора Републичког центра за таленте и тиме напустио ситуацију да се две раднице Републичког центра за таленте и

данас суде са Министарством просвете, сви смо директно зависни само од локалне заједнице. Сарађујемо, али свима би нам било знатно лакше да постоји Републички центар за таленте, који нам је свима оснивач, и чија оснивачка права има надлежно Министарство просвете.

Морамо да вас питамо и о изложби чији сте аутор, посвећеној Михајлу Пупину...

- Ово је година у којој се навршава 100 година од објављивања аутобиографије "From Immigrant to Inventor". Дванаестог марта у Народном дому у Идвору отворена је изложба уз пратеће предавање на којој се види како књига "није пала са неба", како има неку своју предисторију. Наредне године биће 100 година од како је Михајло Пупин добио Пулицерову награду.

Како дете које је заинтересовано може да постане полазник Центра за таленте?

- Једино је важно да дете то заиста и жели. Центар има мало пренаглашен назив, "талентовани". Ово је место где сви ученици који желе да раде више, то им се и

омогућује. Таленат без рада је само потенцијална могућност. Постоје олакшавајући услови, али нису употребљени и нема резултата. И креативност се креира, често самокреира, али мора постојати одређени облик посвећености. Ми групишемо децу која желе да раде, која су у својим одељењима по школама "солитери". Када дођу у Центар, у групама где раде, ту су њима слични вршњаци. Они, који читају сличне књиге, који се занимају за сличне ствари, који слушају сличну музику. Комуникација међу њима је онда знатно олакшана, па су и постигнућа извеснија. Центри за таленте су најјефтинији и најефикаснији начин обједињавања даровитих и мотивисаних ученика.

Шта можете да поручите деци и родитељима који желе да постану део ваше установе?

- До мог броја телефона се лако долази. Уколико било ко има било какво питање да можемо помоћи, ми смо ту. Ову школску годину лагано приводимо крају, завршићемо је до краја јула, и од јесени ићи ћемо све из почетка. Планирамо да представимо, у септембру, по први

Драгољуб Цуцић

пут, радове ученика, са којим су учествовали на такмичењима, чиме ћемо и њима омогућити да се представе у правом светлу својих

вредности. Ту смо за све који мисле да можемо да радимо заједно.

Зорана Штјековић

СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА

Кафане су некада у нашим крајевима имале велики друштвени значај. То су места на којима су људи славили, расправљали, договарали се, свађали и мирили, ту су се на коцки губила имања, а уз чашицу уговарали важни послови. Многи су свог животног сапутника одабрали баш у кафани,

на игранци. За пољопривреднике је кафана била својеврстан одушак и одмор од напорне и дуге жетве, а није мали број оних који су били редовнији у кафани, него у цркви, па тако стекли епитет пијанице.

Било је ту и правих боема и уметничких душа, за које је кафана

била велика животна инспирација. Свако место је имало своје кафане. Неко мање, неко више. Податак који најбоље говори о тадашњој важности кафана, јесте да је Старчево на предатних 3600 становника имало чак 13 кафана!

На фотографији из албума Марије Лексовић Тарлаћ, коју овом приликом објављујемо, можете видети како је седамдесетих година прошлог века изгледало дружење у кафани "Опатија" (некадашња "Код Штимца"). На њој су браћа Гердић, Живослав Маринковић и Јосип Лексовић. Уживало се уз панчевачки хладни "стандард". Али, као што више нема ни Вајфертове пиваре, ни "стандарда", нема више ни "Опатије", па се нове генерације сада друже уз друга пића, а вероватно и уз друге теме у неким другим кафанама... Истини за вољу, на зиду објекта који је наследио "Опатију" (пизерија "Мекс-М") налази се слика ове кафане, баш онаква какву је старији памте. Па, свратите и погледајте.

П. Андрејић

Отпочела сезона “Чајанки“ у музеју

Нова сезона “Чајанки у музеју“ отворена је у среду, 14. јуна, у галерији старчевачког музеја. У овом неформалном разговору уз шољицу чаја, наши суграђани причају о себи, свом стваралаштву или интересантним хобијима.

Као и претходне, и ова четврта чајанка је започела стиховима, овог пута Мирка Алексића, песника из Старчева. Иако пише још од детињства, прву збирку песама, “Песме писане душом“, објавио је тек прошле године. Ове године објављено је њено друго, допуњено издање. Овом приликом Алексић је прочитао неколико песама које је издвојио, а посебно се захвалио колегиници Гроздани Црепајац за коју је рекао да му је велика подршка.

О својој љубави према коњима причала је Весна Лазаревић. Како је

Старчевци представљају своје таленте

рекла, све је почело интересовањем њеног сина за ове племените животиње. То је навело њеног супруга да купи коња. Весна је причала и о свом учешћу на тркама, а као најдражу, издвојила је победу у трци “Мистерија“ 2009. године у Београду. Данас с пуно љубави брине о коњима у сргели “Мерац“ у Старчеву.

Затим се публици представио наш суграђанин Славиша Цветковић који се већ 20 година бави сликарством. Тренутно је посвећен портретима за које је открио да их ради у специјалној руској сувој техници уљаном бојом. Цветковић се бави и израдом икона на липовој дасци са листићима од 24-творо каратног злата.

Овом приликом захвалио се Голубу Славковићу и Горану Вујачићу, који су му помагали у досадашњем раду, али је истакао и приметну подршку суграђана.

У завршници овог дружења представила се Снежана Томашић, чланица Удружења жена “Неолит“. Говорила је о рукотворинама које прави. Присутни су могли да виде хеклане брошеве, рукавице, огрлице и минђуше које хеклају вредне руке ове Старчевке. Међу присутнима је била и председница овог удружења Љиљана Зарић која је говорила о предстојећим активностима “Неолићанки“ и новости да су добиле нови адаптирани простор за своја окупљања и рад. Зарићева је истакала захвалност на сарадњи Месној заједници и Школи.

Четврта “Чајанка у музеју“ завршена је уз стихове Мирка Алексића. Програм је припремила и водила Милена Јовишић.

СН

Гостовање проф. др. Мирче Марана у Старчеву

Пројекција филмова

Пројекција краткотражних документарних филмова проф. др. Мирче Марана, историчара из Владимировца, одржана је у галерији старчевачког музеја у петак, 23. јуна. Пројекцији је присуствовао и аутор који је говорио о приказаним документарцима.

Присутна публика имала је прилику да погледа филм под називом “Јакоб Хенман и Вршац у последњем аустро-турском рату 1788-1791“ у продукцији Центра за банатске студије из Вршца. Затим је приказан “Филм о Милекеру“, кустосу и публицисти из Вршца у продукцији Удружења “Арс Код“ такође из Вршца, и трејлер за серију од четири епизоде о банатским разбојницима, који су чинили разна недела на подручју Баната од 18. до средине 20. века.

Овом приликом проф. Маран је говорио о сваком од ових његових документарних остварења, а на крају је одговарао на питања из публике.

М. Ј.

Активности Удружења жена

Неолићанке

Удружење жена у нашем месћу ради већ дужи низ година. Сћарчевке су изузетно активне, а честито учерсћивују и на окупљањима у околним месћима

Чланице Удружења жена “Неолит“ почеле су са летњим активностима везаним за учешће на разним манифестацијама. Сезону су отвориле у среду, 14. јуна, гостовањем на “Чајанци у музеју“ када су говориле о својим активностима и плановима. У Јабуци су у суботу, 17. јуна, учествовале на такмичењу у прављењу мазника, традиционалне македонске пите, на “Мазник фесту“ који се по први пут организује у овом месту. Истог дана Старчевке су учествовале и на манифестацији “Етно кутак“ у Качареву где су имале штанд са својим ручним радовима.

Љиљана Зарић, председница “Неолићанки“, каже да у јулу иду у Овчу на “Вишњијаду“, а да им предстоји и селидба у нови простор који Месна заједница уређује у некадашњем “Воллејболу“.

М. Ј.

Лето у музеју

Ђаци жељни нових сазнања

Лепа сарадња између месне школе и музеја се наставља разним активностима за ђаке. Тако је у простору сталне поставке музеја, тачније делу посвећеном Бнатској војној граници, у петак, 9. јуна, наставница историје Зорка Миленковић одржала час на исту тему ученицима шестог разреда. То је била лепа прилика да деца више чују о овом важном делу историје Старчева као граничарског места баш у музеју.

Настављено је и са редовним посетама ученика петог разреда старчевачком музеју. Овог пута они су са својим разредним старешинама обишли музеј у понедељак, 12. јуна. Иако су неки од њих већ долазили у музеј са својим учитељицама, а многи и приватно са породицом или другарима, ово је била прилика да се уз једну интерактивну туру подсети приче о старчевачкој култури, Банатској војној граници и данашњем Старчеву.

Током јуна у музеј су стигле и неке донације. Милан Јакшић, дугогодишњи директор Историјског архива у Панчеву и сликар, и његова супруга Нада Денић, сликарка, поклонили су музеју близу 70 књига и четири ЦД-а историјског материјала. Они су том приликом обишли све поставке старчевачког музеја и уз одушевљење виђеним најавили још једну донацију књига.

У музеју се почело и са формирањем електронског депоа старих фотографија и докумената, а неколицина Старчеваца се већ одазвала позиву за скенирање црно-белих фотографија и докумената из породичних архива. Позив грађанству је стално отворен.

Данијела Павловић из цвећаре “Цветни дар” поклонила је десетак садница “зимзелене палме” и једну ружу које сада улепшавају музејско двориште и зелене површине око саме зграде.

М. Ј.

Јешић у Качареву

У свечаној сали Дома културе у Качареву, пред одабраном и посебно заинтересованом публиком, 8. јуна, одржано је књижевно вече Дарка Јешића, писца који је овом приликом говорио о својој првој књизи поезије “Зеница круга”, као и о многим актуелним темама из света књижевности. Стихове из нове књиге, која би ускоро требало да изађе из штампе говорио је познати глумац Миленко Павлов. Гости су се у дугом и занимљивом разговору осврнули на статус уметности у савременом технолошком друштву, о значају књижевности и њеној судбини у свету вештачке интелигенције, њеном смислу и опстанку. Током вечери, аутор је објашњавао свој књижевни поступак наводећи најважније примере из романа “Виа долороса”, и најавио нови роман под називом “Беспризорник” који би требало следеће године да се појави у домаћим књижарима. Овај роман биће први у тетралогiji, како аутор истиче.

ЕКО: Рециклирај!

□ ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције “Чепом до осмеха”. Осма тура чепова је предата, а прикупљање нове, девете, у току је. Акција се наставља и даље! У ајнфорту зграде Месне заједнице налазе се рециклажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер.

Катарина Терзић рециклира

□ Академска сликарка Маја Пољак Петровић учествовала је на трећем Сајму савремене ликовне уметности који се одржавао у Павиљону “Цвијета Зузорић” у Београду од 15. до 18. јуна. Публика је могла да види 12 Мајиних радова рађених у техници уља на платну, на којима су апстраховани пејзажи поља из околине Старчева, али и из пустиње, као и мотиви булки, макова, траве, Сунца. Пет изложених радова Маја описује као веома апстрактне и слојевите којим она покушава да заокружи идеју сликања чичка чиме се бави још од студија.

RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h

HVALA VAM ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

- * SVE za grejanje
- * SVE za struju
- * SVE za vodu
- * SVE za fasade
- * SVE za gipsarske radove
- * blokovi, cigla, građevinski materijal
- * cevi, profili
- * šrafovska roba
- * okovi
- * bicikle i prateća oprema
- * akumulatori
- * lakovi, farbe
- * žice i komponente za ograde
- * MIKS MAŠINA (miksovanje boja)
- * sijalice za automobile i kamione
- * Brisači šoferšajbne
- * Posuđe metalac

RR GLASS

Maršala Tita 61a
STARČEVO
radmila.rrglass@gmail.com

013/632-486
063/89-10-368
063/70-81-288
066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застакљивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

Лице с насловнице: Јања Николић, ученица генерације Спремна за пут око света

Јања Николић је рођена 2008. године у Панчеву од оца Бојана и мајке Марије, а има и млађег брата Луку. Основну школу је похађала у Старчеву, ниже разреде код учитељице Милене Стојанов Куртиш, а касније разредни старешина јој је била Александра Стојилковски. Захваљујући постигнутим резултатима током досадашњег школовања проглашена је за ученицу генерације. Јања је од малих ногу имала разна интересовања у којима је посебно до изражаја долазила њена креативност на разним пољима. Данас себе види као будућег великог путника.

У каквом сећању ће ти остати основна школа?

- Памтићу је по одељењу и разним успоменама, авантурама, екскурзијама. Ту су неизоставне и учитељица и разредна које су ми много помагале током школовања, као и наставници.

Које предмете си у школи највише волела и зашто?

- Још у нижим разредима сам заволела математику која ми је добро ишла. Већ од петог разреда постала ми је занимљива географија, посебно у седмом разреди када смо радили "свет". Тада су ме фасцинирала сазнања о континентима и разним државама. Памтићу увек и часове ликовног јер сам увек волела да цртам, а наставница је увек била ту да ми помогне око израде радова и зато сам ликовно много заволела од петог разреда.

На којим такмичењима си учествовала?

- Од петог разреда учествовала сам на многим такмичења. Издвојила бих прво математику из које сам постигла највећи успех када сам у петом и шестом разреду стизала до окружног такмичења. Ишла сам и на такмичења из физике, хемије, техничког образовања, српског језика, на такмичења из рецитовања.

Чиме си се бавила у слободно време?

- Бавила сам се фолклором као мала две године, а затим шест година одбојком у ОК-у "Борац" од другог разреда. Углавном сам на утакмицама играла на позицији сервера. Уживала сам да идем на тренинге јер сам имала добре другарице у тиму. Од петог разреда почело је моје интересовање за цртање. Тад сам правила честитке за Нову годину и 8. март, пињате брату за рођендан. Волим да кувам. Углавном са татом правим разне посласнице и неку егзотичну храну за коју налазим рецепте на интернету. Највише волимо да правимо лазање јер обожавамо да их једемо. Много волим да гледам филмове и једно време сам желела да будем филмски редитељ. Имам бујну

Јања Николић

машту тако да бих снимала научно-фантастичне и авантуристичке филмове.

Да ли си одлучила шта ћеш да упишеш и зашто?

- За сада се још увек двоумим између гимназије, природно-математички смер и средње економске школе, туристички смер. Гимназију бих уписала јер тренутно не знам чиме бих се бавила касније у будућности. Туристички смер у економској школи бих уписала јер ми је сан да пропутујем свет.

Чиме би волела да се бавиш у животу по завршетку школовања?

- Мислим да би ми посао туристичког водича или стјуардесе омогућио да путујем по свету и радим. Бити стјуардеса ми је фасцинантно. Допада ми се то што су одевене у униформу, што са висине могу да посматрају свет, а у паузама између летова да обилазе разне градове. За тај посао је неопходно знање језика, а ја веома волим да учим језике. Поред енглеског волела бих да научим шпански и можда још два-три језика. Прво што бих желела да обиђем је Шпанија због њених знаменитости, а затим и Бразил јер су ми прелепе њихове плаже и животиње. Привлачи ме и Токио јер ме фасцинира постојање једног тако великог града на острву као и јапански обичаји.

Као ученица генерације, шта би поручила будућим петацима, а шта осмацима?

- Петацима бих поручила да се не

плаше нових предмета. Наставници су супер, дочекаће их широм раширених руку и помоћиће свима. Уживаће у петом разреду. Седмацима бих рекла да се не брину и да буду без страха од припрема за пријемни. Било би добро да почну раније са учењем, а не да остављају све за последњи час. Уживајте у осмом разреду! Сад сте најстарији и немојте да будете груби према млађима, већ им будите пример лепог понашања и према млађим ученицима и према наставницима.

Милена Јовишић

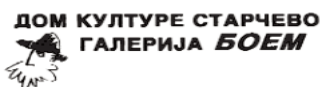
ГРАД ПАНЧЕВО
суфинансира пројекат
"Информисање
у локалној заједници".

У оквиру овог пројекта реализовани су неки од текстова у овом броју "Старчевачких новина".

Птице Тамаре Цветић

Са отворања изложбе

Изложба акварела и скулптура Тамаре Цветић Черне из Београда отворена је 25. маја. Ова рођена Београђанка дипломирала је вајарство 2010. године на Факултету ликовних уметности у Београду у класи проф. Николе Вукосављевића. Током школовања била је стипендиста Републичке фондације за развој научног и уметничког подмлатка и Републичке стипендије. Добитница је неколико награда за своје радове. Излагала је самостално и групно више пута. Члан је УЛУС-а од 2011. године.

Тамара Цветић се старчевачкој публици представила акварелима и скулптуром на којима су главни мотив птице и о томе рекла:

- Акварелом као техником ликовног израза се бавим неколико година. Интезитет боје на белом папиру без додавања црне је за мене посебан ликовни израз и њиме сам се бавила у серији радова "Птице". Птица као мотив ми омогућава да прикажем раскош боја, али исто тако и њихову постојаност у форми и структури датог приказа - објашњава Тамара Цветић.

На отварању изложбе говорили су Дарко Јешић, директор Дома културе и Чедомир Кесић, члан уметничког савета галерије. Изложба је била отворена до 20. јуна.

М. Ј.

Сачувајмо прошлост од заборава

□ Музеј у нашем месту наставља да ради на формирању колекција старих докумената, књига, разгледница, кованог и папирног новца, црно-белих фотографија и других старих предмета из свакодневног живота како бисмо сачували од заборава како су наши преци живели у Старчеву у протеклим вековима. Музеј, такође, стоји на располагању власницима старих докумената и фотографија који су вољни да позајме исте ради скенирања, после чега би им све било уредно враћено. На тај начин музеј ће употпуњавати електронски депо и на тај савремени начин чувати драгоцене податке. Све то ствара

могућност организовања тематских изложби и издавања каталога јер наше место има богату прошлост. С друге стране, музеј је ту да на најбољи начин презентује прошлост као сећање на људе који су некад овде живели, радили и градили Старчево за бољу будућност својих потомака - нас. Дајмо свој допринос за будуће генерације.

www.starcevo.org.rs

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА Прославимо празнике

Као што сам већ писао у претходним бројевима наших новина, да је доста урађено на храму Огњене Марије, сада обавештавам да треба да се ради кровна конструкција храма и да се исти покрије. Захваљујући људима добре воље урађено је доста да може да се за празнике отвори храм да верници могу да дођу да упале свеће и да се поклоне иконама у храму. За празник Васкрсења и Духове велики број верника је посетио наш храм. Исто тако ће бити отворен храм за Видовдан, Ивањдан и Петровдан, од 17-20 часова. За храмовну славу, Огњену Марију, биће обавештење у следећем броју наших новина.

Још једном, по који пут, позивам све људе добре воље да одвоје своје скромне прилоге, колико неће оштетити кућне буџете и да можете да кажете да је и ваш динар уграђен у светињу која већ украшава центар нашег места. Своје прилоге можете уплатити на жиро-рачун: Српска православна црквена општина Старчево 325-9500600037013-76, са назнаком - за градњу храма Огњене Марије. Уплате у готовини код старешине храма протојереја Зорана Малетића, секретара Ц.О. јереја Недељка Санчанина и у црквеној продавници. Свим приложницима унапред хвала. Нека вам Господ за ваш прилог многоструко врати у здрављу, миру и напретку. Изградимо молитвени дом, место из кога се уздиже молитва Господу.

iproјојереј Зоран Малетић

Храм Огњене Марије

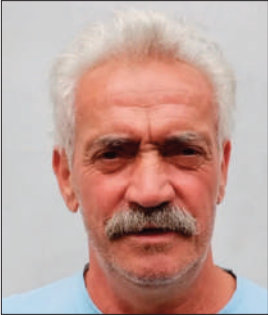
Радно време музеја у јулу

□ Старчевачка музејска поставка "Старчевом кроз векове" и пратећа изложба старих разгледница "Кроз прозор XX века - разгледнице" током јула биће доступни посетиоцима у следећим терминима: **УТОРАК** и **ЧЕТВРТАК: 11-16 сати, СРЕДА** и **ПЕТАК: 14-19 часова, НЕДЕЉА: 12-17 сати**. Уколико желите да посетите старчевачки музеј ван наведеног времена биће довољно да се најавите на бројеве телефона 013/631-144 (током радних дана) или 063/56-57-52 који је стално доступан.

□ Музеј Старчева који представља ове просторе у време млађег каменог доба и у време Банатске војне границе отворен је пре три године. Честе посете музеју оправдавају идеју и напор да се овакав простор пружи на располагање посетиоцима.

АНКЕТА СН: Користите ли ваучере за летовање? Летовање лакше уз помоћ државе

Свака помоћ је добродошла, па и она када је летовање у питању. Уз државну подршку, ваучере, велики број наших суграђана успе да проведе десетак дана на летовању у местима широм Србије

Бранислав Матичић, Јелена Радовић, Драгана Гргић, Урош Вицановић

Стеван Петровић, Димче Милошевски, Јован Васовић, Пера Лексовић

Бранислав Матичић:

- До сада нисам користио ваучере за летовање јер посетујем викендицу на Дивчибарама. Вероватно би их користио за смештај, али ми то стварно није потребно. Сваке године проведем нешто мање од месец дана на овој прелепој планини.

Јелена Радовић:

- Размишљала сам да узмем ваучере, али их до сада нисам користила. С обзиром на то да сам просветни радник, ових дана одлазим на годишњи одмор, али се још нисам одлучила где ћу, али свакако ланирам да одмор проведем на некој планини.

Драгана Гргић:

- Сваке године узимам ваучере и углавном са њима одлазим на Златибор. На одмор идем са супругом. Раније смо боравили десетак дана, али прошле године, због великих поскупљења, само пет дана. Ове године ће бити исто, само пет дана.

Урош Вицановић:

- Често сам узимао ваучере и ишао у Соко Бању, на Бованско језеро. Тамо је прелепо. У близини је планина Ртањ са свим својим чарима. Имам сада много посла, али се надам да ћу и ове године успети да одвојим време за одмор на истом месту.

Стеван Петровић:

- Добра је ствар што се деле ваучери. До сада их нисам користио али ове године ћу први пут. Компликована ми је мало та папирологија. Моја супруга и ја ћемо отићи на пет дана у Соко Бању. Обоје смо успели да предамо документацију и сада чекамо да их добијемо.

Димче Милошевски:

- Супруга и ја, од када је почело субвенционисање летовања, сваке године узимамо ваучере. Што се места летовања тиче обично идемо у Соко Бању или Врњачку Бању. Ове године смо одлучили да идемо на Златибор, јер сам ја већ самостално провео десет дана у Соко Бањи.

Јован Васовић:

- Обично узимам ваучере за летовање и сматрам да је то баш добра идеја. До сада сам био у Пролом Бањи и Врњачкој Бањи и лепо се провео. Ваучери успевају да покрију део трошкова смештаја. Ове године због болести мајке нисам у могућности нигде да идем па их нисам ни узео.

Пера Лексовић:

- Ваучере узимам с времена на време. Обично супруга и ја идемо у Соко Бању. Тако планирамо и ове године. Ваучери могу знатно да покрију трошкове смештаја. Поред тога ове године сам преко социјалног већ боравио у Врњачкој Бањи.

П. Сјанковић

ХОЋЕТЕ “СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ” НА КУЋНУ АДРЕСУ?

Уколико желите да “Старчевачке новине” добијате на кућну адресу, обратите се редакцији СН или у МЗ Старчево (тел. 631-144). Уплатом поштанских и трошкова слања од 50 динара по примерку обезбедићете редовно добијање “Старчевачких новина” на вашу кућну адресу или на адресу онога коме желите да их пошаљете било где у свету!

Мајуранџиска сећања >

□ Дође и дан када се добије позив за прославу неке од годишњице мајуре. Није ни то свеједно. Лако је отићи на десет година од мајуре, па и петнаест, али после тога бројеви неумољиво говоре о нашем сазревању, сипарењу... Тако се ираћи не само где је ко сипижао у живоју, ко се променио, а ко није, ко је ипша сипекао или изгубио, нешто и како ко изгледа. Све то се некако лепо подноси и доноси радоси поновног сусрети до неке двадесетогодишњице. Ух, колико година сада имамо? Ето, дошло је и то доба и дошао је јуни и време прослава...

□ На фотграфу Јовице Тасића видимо одељење 8/1 генерације 1988. Окупили су се на обележавању двадесетогодишњице мале мајуре. Са њима су биле њихове учитељице и наставнице: Гордана, Снежана, Биљана, Милена, Најпаша, Мира, Смиљана, уз сећање на наставника Власију.

ОКО Старчева >

Кошење у Шумицама

Кошење игралишта у Сремској

□ Кишовито пролеће условило је да се многи предвиђени послови око уређења нашег места помере за лепше време. Тако да се акција комуналног спремања прелила и на наредне месеце, а и још увек траје. Уређују се дечија игралишта и јавне површине, поправља се и обнавља урбани мобилијар на шеталишту на Тргу неолита, у парку и на пијачном платоу, испред Дома културе, амбуланте, Месне заједнице... Али, нешто и није могло да чека лепо време - а то је кошење. Радници ЈКП-а "Старчевац" дали су све од себе да Старчево не утоне у траву попут многих других насеља у нашој околини. Иако је пало баш много кише, комуналци су се потрудили да редовним и ванредним кошењем. Сви који пролазе кроз Старчево, могу да уоче разлику, ону која нас чини другачијима и посвећенијима и даје слику уредног и напредног места. Наравно, није се могло свуда покосити у исто време, али се стизало, све по реду...

Директор ЈКП-а Бачујков

Старчевачке бразде

Представљамо: Јовини њласијеници

Живановић

Јован Живановић се професионално бави пољопривредом више од четрдесет година. Ту је провео читав радни век. Пре неколико месеци је отишао у заслужену пензију, а пошто има велики плац, решио је да се у слободно време бави, овога пута аматерски, повртарством за себе и своју породицу. У ту сврху је пре неколико година подигао пластеник од шездесетак квадратних метара у коме узгаја парадајз, паприку и краставце. Поред тога у багшти има и понеку воћку, а од прошле године и један шпалир малине. Све пољопривредне производе узгаја искључиво за сопствену потрошњу, али ако нешто мало претекне, лако успе да прода. Прошле године је имао за продају само парадајз који је родио добро.

У пластенику има заливни систем кап-по-кап, а по његовим речима, посла око пластеника увек има. Помало му помажу укућани, а понајвише унука. Од парадајза је до сада сadio хибридно сорту *биџ биџ*, али пошто ове године није успео да је купи, посадио је холандски хибрид *аиџија*. Од паприке узгаја *белу шаићу*, *бресјовчанку*, *жујску рану* и *слоново уво*, док од краставаца узгаја домаће сорте. Што се ђубрења тиче углавном прехрањује биљке преко листа *вуксалом*, а први пут је у пластеник убацио *15:15:15*. За борбу против пламењаче користи *алисџер*, а третира биљке и инсектицидима, иако није задовољан њиховим ефектима. Поготову је проблем са “смрдибубама” за које још није нашао ефикасан препарат.

Јован на свом имању има свиње и живину, па тако поред поврћа и воћа, обезбеђује својој породици и квалитетно домаће месо и јаја.

П. Сјанковић

Пчеларство:

Осцилација температуре и велики број кишних дана у јуну направили су много проблема пчеларима и пчелиним заједницама. Принос багрема је доста слабији него претходне године. Пчелари морају да држе своја друштва од контролом и да проширују и додају рамове са сатним основама односно да праве нова друштва пре него што се ороје. Свако ројење смањује друштво пчела и нема меда за вађење па зато треба контролисати пчелињакње и да сам пчелар врши расподелу рамова у кошници. Тренутно је липова паша у нашем атару. Прилично је мања, али пчелари зато иду на липову пашу на Фрушку Гору и Вршачке планине где има доста липе. За који дан, односно почетком јула, почиње сунцокрета паша која је код нас веома повољна и добра за попуњавање резерве меда за презимљавање пчела.

Друштво пчелара “Старчево”, 30. јула, организује изложбу меда и пчеларске опреме као и дружење са јужнобанатским пчеларима, а све у оквиру прогама “Дана дружења”.

*Горан Сјанковић
Друштво пчелара “Старчево”*

Кишно пролеће - какав ли ће бити род?

Воћарство:

Изузетно неповољно време за све који се баве било којом врстом пољопривреде. Честе и дуготрајне, обилне кише, учиниле су немогућним улазак у њиве, воћњаке, винограде, а истовремено омогућиле бујање разних патогена и свих могућих штеточина. У намери да се спаси штогод, у ретким данима сунца, људи улазе на поља и воћњаке, винограде и прскају свом могућом хемијом. Видећемо резултате.

Истовремено се питамо: наводњавање плаћамо сами, одводњавање по закону, а атарски путеви изузетно лоши. Где је правилна парцелизација путева и чврста подлога? Да не помињемо струју за напајање пумпи...

Упркос свему, надамо се добром.

Живи, здрави и вредни били,

Божидар Димирић

Друштво десџилера, воћара и винограђара “Сјарчево”

КУПУЈЕМ ЗЕМЉУ
У СТАРЧЕВАЧКОМ АТАРУ
ПЛАЋАМ ДОБРО!
Телефон > 063/341-780

www.vetstanicamimic.co.rs

МИНИЋ

ХВАЛА ВАМ

што користите наше услуге!

ЗА ПСЕ ЛУТАЛИЦЕ позови Зоохигијену: 352-148

Старчевачким ШОРОМ

УРЕЂУЈЕ
Марко
Ивошевић

Старчевачким шором са Аном Рајковић

Старчевачким шором у овом и наредном броју шећашемо кроз прошлост Старчева са Аном Рајковић.

Ана је рођена 1956. године и од рођења живи у нашем месту. Са очеве линије су се у Старчеву протезали генерацијама. Ана ће нам у овом броју окрити своја прва сећања, односно како је Старчево изгледало крајем педесетих година прошлог века па до поласка у забавиште 1962. године. Наредни број биће посвећен мањој школској историји места и изгледом старчевачког шора током шездесетих година.

“Првих пар година по рођењу живели смо у кући мог деде, “на друму“, у Улици Иве Лоле Рибара. Кућа је била стара, са почетка 20. века, уздужна (“на бразду“) са два прозора на предњем (забатном) делу куће ка Улици И. Л. Рибара и три прозора на бочном делу куће, који су гледали на Улицу Максима Горког и један прозор са друге стране (забатног дела) куће. Споља је била светле боје, са малим прозорима, покривена бибер црепом. Дуж целог дворишног дела налазио се трем. У једној половини живео је стриц, а у другој половини куће, ми. Наш део имао је две собе. Једна соба је била спаваћа, а друга дневна, трпезарија и кухиња. Молерај унутра није имала. У оквиру трема био је штрик за веш и шпорет за кување лети. На крају дворишта смо имали објекат за чување свиња и кокошака. То је било за наше, кућне потребе. Имали смо и мању башту где смо садили поврће за пролеће и лето да се има - углавном лук, шаргарецу, кромпир. Мој је отац радио у ПИК-у, па нам више није ни требало.

Како нисмо у кући имали струје слушали смо радио на батерије, које су биле, сећам се, четвртастог облика. Радио је моја мама донела у мираз. То је онда била привилегија па су се људи често окупљали да чују вести код оних који су имали.

Поред наше куће у Ул. И. Л. Рибара, била је продавница код Јагоде Пасуљеве. Ту се ишло да се купи шећера у фишек, бомбоне на мерење и слично. То је била кућа са четири прозора, која и данас постоји (кућа “на фронт“ - Ул. И. Л. Рибара број 52). Ту су као трговци радили Јазица, Живко, Ђурђевка. Та радња је ту дуго била. Мислим до негде седамдесетих година, а постојала је и пре него што сам се родила.

Старчево из детињства памтим са широким улицама. Лети прашина, зими блато. Улице су у ствари биле исте ширине као и данас, али због тога што није било коловоза, већ је све била једна земљана површина, изгледале су шире. Дуж обе стране улице углавном су били дудови дрвореди. Дудиња је било баш много. Наше мајке су сакупљале дудово лишће за узгој свилене бубе.

Већи део раног детињства провела сам у риту јер ми је био близу куће. Испод Ритске улице било је пуно пашњака, а оранице су се налазиле знатно даље од места него данас. Лети смо се ту играли “између две ватре“, иако су лопте биле ретке, имали смо их. Играли смо се и “јелчкиње - барјачкиње“, ластипа, прескакања канапа, жмурке. Било је ту “под брегом“ (испод Ритске улице) и понског жбуња бурјана (врста зове) где је

Ул. М. Гупца с почетка шездесетих, испред куће Рајковића

могло да се сакрива. Знали смо да останемо и по ноћи. Кроз пашњак је протицала Поњавица (данас први канал) а знало је да ту буде и доста неких барица. Оне су нам зими биле као клизалиште. Дечади су се више клизали, па су неки имали и клизальке од дрвета и жице, док су се девојчице више санкале низ брег или су се клизале чизмицама по барама. Знали смо да останемо у игри до мрклог мрака, па нам је месечина била као лампион. Месец све лепо обасја, нарочито када је снег, мада се по снегу видело и када Месец не светли јако. Раније се није померао саг (померање уведено од 1983.) па се смркавало још и пре. Лети се без Месеца није много видело али није било ни потребе јер је дуг дан па се довољно изиграмо и стигне све да се заврши док је дан. Уличног светла је тада било врло мало, углавном на раскрсницама. Па, ако се деси да нека сијалица прегори, онда по тако неколико ћошки нема светло.

Било је пуно деце разних годишта и играли смо се “од јутра до сутра“, нарочито у периоду док нисмо кренули у школу. Дођемо кући само да једемо. Пар година у узрасту

тамо или вамо то се није ни гледало. У комшилуку од друштва су ми били Илонка, Јоца, Мара Блаженић, Анчица Брешован, Ката Месер, Стана. Није никада био проблем за окупљање. Позовем неку другарицу па већ када кренемо да се играмо види нас неко други, па убрзо то чују и остали, па се окупимо. Обично се и знало када се оквирно играмо а у риту нас сви виде када изађемо.

Често смо се купали и на Надели када смо били мали. Купалиште је било са леве стране од моста на путу ка Омољници. Ту су често момци скакали са моста ко је знао. Деца су се брчкала са десне стране, према “ваљари“. Ту су и наше маме прале веш јер је ту била плића вода. Ту је био неки бедем и свака жена је имала од дрвета направљен рам са ребрастим металом у средини где се “жуља“ веш. Користили су само кувани сапун прављен од свињске масте и соде. Тај се сапун након кувања излије у неку посуду па када се стегне, секао се у велике коцке па се тако користио. Сећам се да је са друге стране уставе мој отац тада скупао окреку. То је као нека зелена алга и неко биље (жабокречина). Напуни по два

Овај пројекат реализује се уз помоћ Покрајинског секретаријата за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама. Ставови изнети у подржаном пројекту нужно не изражавају ставове Секретаријата који је доделио средства.

ведра са тим и то се давало пачићима, који су то обожавали.

Ишло се и на Дунав да се пере. На приколици тј. кола која су вукли коњи се убаца велики казан, у коме се обично топила маст када се кољу свиње. Затим све крпаре које су се користиле уместо тепиха, ћебад и тако већи други комади. Једном годишње се онда тако иде на Дунав и све се то стави у тај казан, наложи се и прокува једно по једно и тако цео дан. Док се то радило, ми деца се купамо, а неко увек спрема и храну. Припремало се обично нешто што се одмах ту и упеца. Рибља чорба у котлић или се спреми пржена риба. То је нама деца била радост. Знали смо да се натоваримо тако на кола и када иду комшије. То се све радило и до средине шездесетих година.

Године 1960-те мој отац купује кућу једну ћошку даље, на углу улица Матије Гушца и Максима Горког. Кућа је била на "Г", односно имала је четири прозора ка Улици М. Гушца и два прозора ка Улици М. Горког, иако је и са те стране била једнаке дужине. То је била кућа Фрање Рајковића, који је био колар по занимању. Та је кућа била саграђена негде око 1930. године. Имала је претсобље, па кујну наспрам улазних врата, затим са једне стране пшпајиз и летњу кујну где је пре тога била и коларска радионица. Са друге стране имала је дневну собу, спаваћу собу и собу за ствари, као нека врста гардеробера и оставе која се налазила између дневне и спаваће собе. На поду куће је био дрвени патос са жутом масном фарбом, а на зидовима молерај. У дневној соби смо имали фуруну која се ложила из кухиње. Фуруне су се тада обично ложиле огризином у сноповама, али пошто ми нисмо имали већу стоку често смо ложили тулузином, односно било је и лишћа на стабљници. Наложити се обично сноп ујутру и сноп увече и то је доста. Имали смо мало кукуруза, једно пола ланца па смо имали наше стабљике. Између фуруне и зида био је кревет. Често је по другим кућама тога било. Обично су мадраци били пуњени сламом - тзв. сламарнице или сламарица или шупкама од кукуруза. На тим креветима се одмарало преко

дана. Негде је око фуруна било и клупа где су старији људи седели и грејали леђа. Наша фуруна је била зидана, а имала је и лепе дрвене ногице и околу "темел" од дрвета, што је изградио мајстор од кога смо купили кућу. Та се кућа крчила се у крем боју, а доле је имала браон штрафту. То је увек крчила моја баба. Раније је крчење било женски посао. Боја се тада куповала у праху на кило па се размути у гашени креч. Овде смо имали и амбар са шупом и кочину за свиње и кокошке, а кућа је била организована на предње и задње двориште. Око куће ка уличној страни имали смо тротоар од цигала. Ту су такође били дрвореди дудова са обе стране. У дворишту је био и бунар и пољски тоалет.

Занимљиво је да смо по пресељењу у ову кућу купили и грамофон, сећам се, са белом иглом. Плоче смо имали са неким народним колима, као и плочу Цунета Гојковића "Кафу ми драга испеци". То је мој отац куповао.

Пре него што сам кренула у школу већ сам учествовала у неким мањим радovima за кућу. На пример, лепо се сећам сакупљања дудиња. Иако сам волела да их једем, буде "мука" када дрво скроз роди па почну да опадају. Када се то деси, онда тата стресе дуд. Дудиње су се тресле мотком или се попне на дрво па се ногом дрма. Испред ове куће биле су беле дудиње, а по Старчеву је било и црних. Када дудиње нападају на земљу, чистиле су се метлом, пажљиво, све на гомилице. Метла је била израђена од домаће биљке - метлице. Морали смо све да журимо да покупимо те гомиле и посао завршимо пре него што наиђу гуске из рита, јер када се враћају са паше, оне могу да то поједу. Од тог посла смо увек били са улепљеним рукама. Са гомилица се, такође, пажљиво све стављало у кофу па из кофе у буре. У бурету се то мешало док не проври и онда се од тога пече ракија. Ми нисмо имали казан за печење ракије, али је зато имао комшија. Ми донесемо наше буре и наш огрев, а комшија наплати печење у проценту ракије који узме. То се радило све док дудови нису посечени а то је било негде средином 1970-те".

наставнице

ДЕЦА ИЗ КОМШИЛУКА

□ ДУШАН САВАНОВИЋ је рођен 2009. године у Панчеву, као друго дете у породици Ане и Ђорђа Савановића. Има старију сестру Софију и млађег брата Вукашина. Завршио је седми разред старчевачке основне школе и врло добар је ученик. У школи га посебно интересују историја и географија и воли да гледа документарне филмове из ових области. Жеља му је да се касније у животу бави неком професијом на пољу једне од ове две науке. Још од малих ногу Душана је заинтересовао шах. Његова бака, Весна Коцић, иначе шаховски велемајстор, кад је одлазио код ње у Београд, показала му је таблу и фигуре за шах откривши му тајне ове древне игре. Од баке је научио основе шаха, а затим и то шта значи професионално се бавити шахом. Душан се усавршио играјући шах и са дедом Бором, мамом и татом. У томе му помаже и сајт www.chess.com где радо игра онлајн партије. Најзанимљивије му је прављење стратегије игре и планова за чувања или одбрану фигура. Од седмог разреда Душан се укључио у школску шаховску секцију коју води Божо Глишић, а од скоро се усавршава и у Шах клубу "Аљехин" у Панчеву. До сада је учествовао на три турнира са запаженим резултатима који су му подстрек за даљи рад како би постао признати шахиста. Узори су му велемајстори Магнус Карлсен, Хикару Накамура и Алојзије Јанковић. Душан има жељу да своје знање у шаху пренесе почетницима, тако да већ тајне ове древне игре открива брату и кумићу. Препоручује свима да се баве шахом јер каже да је то једна здрава игра која подстиче размишљање.

М. Јовишић

doo "VULOVIĆ"

Старчево, Лењинова 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним
ценама следећу робу:

- * **ЦЕВИ квадратне, правоугаоне, округле и поцинковане**
- * **водоводни, санитарни, канализациони и електроматеријал**
- * **електроде, брусни и резни алат**
- * **цемент, креч и беомал**
- * **гитер блок, монте, циглу и бетонско гвожђе**

Хвала вам што кувате код нас.

у *Ђерму*

Зоран Милинковић Ситни, аутомеханичар Лепота живота на *ТОЧКОВИМА*

Ексклузивни гост препознатљиве рубрике текућег броја старчевачког штампаног гласила Зоран Милинковић, звани Ситни, рођен је 30. јула 1971. године, од мајке Миленке и оца Радослава, уз још брата Слободана. Отада све време живи у Старчеву, где је и завршио основну школу, а потом и средњу за аутомеханичара у Београду. Након тога, радио је четири године у старчевачком ПИК-у, а онда и неколико година на железници, као и у неколико фирми, а извесно време је и таксирао.

Још од раних тинејџерских дана почео је да мајсторише око мотора, а потом прешао на аутомобиле и радио најпре упредо с другим (наведеним) пословима, да би се касније, када је својски испекао занат, у потпуности посветио ауто-механици. То је сигурно додатно утицало и да му двоточкаши постану пасија, па у слободно време често одлази на мото-сусрете по целој земљи и региону, а у неким периодима био је члан мото-клубова "Неолит", "Којоти" и "Вајт Хокс". Ожењен је Марком, рођеном Квочик, од 1991. године, с којом има троје деце - Данијелу (30), Мирослава (27) и Драгану (26), а од најстарије ћерке и унуке Данијела (11), Дуњу (10) и Марију (3).

Како је одрастао мали Ситни?

- Прво да нагласим да сам рођен на Огњену Марију, нашу мнесну славу, што је само још један симболички разлог да се осећам потпуним Старчевцем. Иначе, потичем из једне праве радничке породице, јер отац је годинама радио у локалном ПИК-у, а мајка у продавници обуће "Иво Курјачки". Напомене ради, очеве баба и деда су дошли овамо као колонисти из околине Аранђеловца. Што се тиче детињства, био сам као и већина деце помало несташан, а најчешће сам кажњаван са забраном изласка на улицу где смо проводили већину слободног времена. Ипак, од малих ногу смо радили све што устремљено од намиривања стокe до баштенских послова. На почетку смо живели у центру, у државном стану који је после припао учитељу Пери Младеновићу, јер смо направили кућу, отприлике у време када сам ишао у шести разред. Што се тиче деце из комшилука мојих година, било их је сасвим довољно за игру, углавном у школском дворишту и риту. Пре свега ту су били Вуковићи - Жељко, Биља, Срђан и Горан, затим Петровићи - Јоле и Саша, па Немања и Бојан. Било је сваких несташлука, али никада преко неке границе прис-

тојности. Највише сам волео да правим праћке од гуме од бицикала и језика од ципела, а у том "праћакању" залутао би и понеки камен, па иако мало заболити, стиснеш зубе и наставиш даље. Лети смо проводили време и на "левку" и другим каналима. Због тога сам скидао баби завесе, како бих правио мреже за хватање кедера. Наравно, одлазио сам и на Надел, који је у оно време био довољно широк да би се возио чамцем. Пецао сам и хватао рибе рукама, што се радило тако што завучеш руку, пипаш, па некад ти побегне, некад је ухватиш.

Школа...

- Учила ме је Нада Антонијевић, а потом ми је разредна била Неда Ранковић, која је предавала хемију и биологију. Сећам се да ми је Пера Драгојерац предавао физику, а његова жена Љиља математику. Било је и ту неких несташлука и повремено бежања с часова. Међутим, наставнике смо веома поштовали, а радиле су и ондашње старе-добре васпитне методе, као што су "миркоцрвце" Власте Мадића или, нарочито, "квиско" Бошка Попадића. И ја сам "заслуживао" понекад да осетим општрицу, па кад ти забриди глава после једног "квиска", ниси могао исту грешку да поновиш. Као ученик сам био просечан и за-

право нисам превише обожавао школу, изузев што сам, можда, волео физику, нарочито у средњој школи. У то време најбољи другари су ми били сада покојини Сид, Влада Богданов, Саша Петровић, Златко Матовић, као и Килки, браћа Шиц - Златко и Марко, којег сам прозвао *Мали*, а он је мени узвратио са *Ситни*. И тако су нам обојици остали надимци до данашњих дана.

Младост...

- Са изласцима сам почео у посластичарници *код Малајца*, где сам волео крем-пите, сутлијаш, сладолед и лимуну на шприц. Заправо, излажење је почело и пре тога може се рећи *код Среје* на флиперима, где сам нарочито обожавао један који се звао "галаксија". За жетоне сам се довијао пре свега од цепарца, а када сам ушао у фазон, било је и наградни партија. Касније са 16-18 година кренуле су и кафанице. Није ту било неког великог претеривања, тек понеко пиво и бамбус, а друштво су ми поново правили Сид, Мали, Злаја... Ишло се у дискотеку и "Лав", волео сам и рокенрол и концерте, а као један од првих памтним наступ "Чорбе" у Студенстком. Међутим, изласке сам веома брзо проредио, јер сам се оженио веома млад.

Занат...

- Уписао сам средњу школу у Земун Пољу, а упоредо сам ишао на праксу у сервис *код Козаченка*, који ми је био одскачна даска за бављење аутомеханичарским занатом. Поред тога, код куће смо имали "заставин" комби, који је тата стално чачкао, па је и мене временом то заинтересовало. Као и код сваког посла, све је било лакше како сам стицао нова искуства. У почетку ми је најтеже било да савладам склапање и расклапање мењача, а у то време смо углавном радили "кечеве" и "ладе". Међутим, са ове тачке гледишта неке ствари које су ми онда биле компликоване, сада су ми лагане. Иначе, сваки ауто за мене има неку своју душу и доживљавам га као живо биће, према којем имам посебан однос.

ПАНЧЕВО ТО ЈЕ КАД СЕ ВРАТИШ, А У КАФАНУ "ЂЕРАМ" ТРЕБА ДА СВРАТИШ

- * СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ
- * ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА
- * ТАМБУРАШИ
- * РЕЗЕРВАЦИЈЕ 062 478 394

кафана
Ђерам
Старчево

Ауто-механика...

- Иако радим готово сва возила, некако сам најопределенији ка мерцедесима и то оним малим "А" класе, за које многи кажу да су тешки за рад. Међутим, човек само треба тиме да се озбиљно позабави, јер код Шваба нема ништа компликовано, за разлику од рецимо Француза. Било је свакаких случајева, а памтим како сам решио неког за поправку баш компликованог "кца". И док раније није било аутомобила, па су поправљани разни кршеви, сада је другачија ситуација, све је доступно и има делова колико хоћеш. И не постоји ауто коме нема лека, већ је само рачуница пресудна. С друге стране, догађа се и да радим ауто коме поправка пређе вредност возила, али постоје људи који се једноставно сроде с машином.

Двоточкаши...

- Од малена сам заволео два *тјочка*, али су прво, наравно, кренули бициклови, да би ми, када сам био основац, ћале купио "аутоматика". Када сам мало стасао, прешао сам на "МЗ"-а, а положио сам у 21. години и то и за А и за Б категорију одједном. Негде у то време догодило ми се нешто што, најалост, прати многе љубитеље мотора - саобраћајка! И то веома тешка! Наиме, једне ноћи враћао сам се из центра поменути "МЗ"-ом и сећам се само изласка из кривине и жестоког удараца, а следеће што памтим било је у буђење у болници. Људи из Улице Иве Лоле Рибара кажу да је прасак био толики да је подсетио на земљотрес. Нашли су ме у бесвесном стању, а у Хитну ме је одвезао покојни Ивица Павловић. Испоставило се да ми је пукла лобања и да нисам имао кацигу, сугурно не бих преживео. Све живо ме је болело и практично нисам могао да се померим неколико недеља. О томе како је то било жесток ударац и далнас говоре оживљци на глави. Међутим, нисам одустао од мотора, иако сам правио паузу до 40-е године, али више због породичних обавеза и других околности.

Бајкерисање...

- Након поменуте паузе купио слупану "кађиву" од Влајка, средιο је и возим је до данас. А када сам се опремио машином, кренули су и мото-скупови. У међувремену сам био и члан неколико клубова,

Зоран Милинковић

као што су "Којоти", "Неолит", "Вајт хокси". Кад год би ми се указао неки слободан викенд, отишао бих на неко лепо дружење с бајкерима и рокерима, где се уз добру свирку пије пиво до бесвести, а потом се легне под шатор. И онда те ујутро пробуди паклена врућина, када ти се језик залепи за нешта, али после једне ракије и неког пасуља, све буде на свом месту и крене испочетка. Обично идем с неким, најчешће у групи од 4-5 мотора. На тим путовањима било је и много анегдота. Памтим рецимо када смо ишли у Бачку Топољу. Свратили смо успут у Тител на рибуљу чорбу, а одатле креће путовање. Вртели смо се у круг малтене цео дан по околини Зрењанина и тек увече стигли на одредиште. Иначе, нисам поборник пребрзе вожње, па зато волим италијанске "ендура" моторе, с којима могу да сиђем с пута, свратим у природу и возим кроз шуму. Све у свему, докле год могу, тераћу *љуће* машине и већ планирам нове туре...

Старчево данас...

- Срећено је, нема шта, ту је канализација и друга инфраструктура, као и леп трг, а можда фали права кафана и нешто за ноћни провод, као и наравно права посластичарница, али зато има кладоница колико нећеш...

Тако *ћовори* овај одличан мајстор и још већи *ћозићивац* и добрица, а

субраћанима ћоручује да не данћубе, већ да се више друже, јер живић ћролази...

- И ове млађе генерације да се ману компова и мобилних, већ да се окрену

дружењу, природи и провозају на два точка, сигурно ће им се допасти тај ветар у коси, кад је већ имају.

дружио се
Јордан Филићовић

Povodom otvaranja novog
lokala,
**"Kutak za ukusan trenutak
Kod PETROVIĆA"**
naš tim traži pojačanje !
Potrebni radnici za rad u
fast food-u, sa iskustvom !
Plata 60.000 + prijava
☎ **062/ 85-84-637**
📍 **Starčevo**
Borisa Kidriča bb

**MIX PILATES
U STARČEVU**
u prostorijama Akademije Jočić
Pančevački put 85, Starčevo
PONEDELJAK, SREDA, PETAK
19h
BESPLATNO
prvi trening

062 29 24 13
Jelena, dipl. trener

Usluge toniranja, Travertino,
Marmorino, Sahara, Feel i mnoge druge.

Ugao Braće Jovanovića i Svetog
Save, Pančevo
Svakog dana od 07:30 do 15:30h

NOVO U PANČEVU!
ZIDNE DEKORACIJE
UNUTRAŠNJE I
FASADNE BOJE
-PREKO 50 TEHNIKA
ZIDNIH DEKORACIJA

KONTAKT 061 210 92 08

ПИВАРА КОРПА ШОП

Ул. Бориса Кидрича бр. 2

- * Ринфузна роба
- * Био-пуроит
- * Свеже и стрзнушо
воће и њоврће

НАШИ њуни рафоби
за ВАШЕ њуне кесе!

П Е Ч Е Њ А Р А

Код Луке

РАДНО ВРЕМЕ:

радним данима: **7:30-19;**
суботом: **7:30-17;** недељом: **7:30-13.**

ПОРУЦБИНЕ: 063/709-7846

- * суво месо * домаћа сланина * чварци *
- * домаћа маст * печеница
- * и још много домаћих производа!

**ПРАСЕЋЕ И ЈАГЊЕЋЕ УВЕК
СВЕЖЕ ПЕЧЕЊЕ**

Бориса Кидрича 12, Старчево

ИЗВИЋАШТВО

Плакета за старчевачке извиђаче

У оквиру централне прославе Евројске зелене недеље, која је одржана у Павиљону "Цвијећа Зузорић" на Калемегдану, 5. јуна, на Светски дан заштитне животне средине, Савез извиђача Србије је објавио добитнице плакета за овогодишње такмичење "Пролећног изазивања" на тему циљева одрживог развоја. Међу добитницима су и старчевачки скаути

Ово јединствено републичко такмичење у нашој земљи спроводи се по сада већ традиционалној школошкој паролу "Мисли глобално делуј локално". Савез извиђача Србије је као члан светског извиђачког покрета, део глобалног партнерства за остварење циљева одрживог развоја 2030. Како би се остваривање неког од ових циљева спровело у пракси, сваке године извиђачи из Србије се изазивају на тему једног од седамнаест глобалних циљева. На овај начин извиђачи желе да покажу себи и другма да животну средину можемо и морамо побољшати кроз константно спровођење различитих активности, као и да је здрава животна средина и свест о животу важним темама заједничка одговорност свих нас. Активност се састоји из неколико корака који су везани за допринос заједници, јачање тимског духа и савладавање делова извиђачког програма на сврсиходан начин.

Ове године као изазов одабран је циљ број 7. који покрива област "Доступне и обновљиве енергије". Са обзиром на то да живимо у свету који захтева све већу количину енергије ово је веома важна тема. У Србији већина електричне енергије долази из необновљивих извора па се због последица њеног деловања по животну средину таква енергија назива и "прљавом". Стога су у повоју ветропаркови и примена соларних панела али још увек нису заживели у већој мери. Прогнозе предвиђају да ће свет доживети енергетску транзицију након 2050. године, када би обновљиви извори, пре свега ветар и сунце, заузели преко 50% извора струје, а у земљама Европске уније се предвиђа чак и преко 70%. Србија је према

коришћењу чистих извора испод нивоа европског просека, а нисмо на завидном нивоу ни у виду опште енергетске ефикасности. Из тог разлога извиђачи су овогодишњи изазов прилагодили ка томе да пробају да буду корак испред! Изазови су да истраже какву све енергију користе током неког вишедневног кампа и за сваку од њих размотре извор и евентуалне последице. Затим да пронађу барем једно ефикасније решење које ће уз најмање енергије бити што ефикасније и са што мање последица, као и да на ту тему спроведу експеримент.

Тако је у конкуренцији од 26 тимова треће место заузела екипа "Коале" из старчевачког одреда извиђача. Њихов одговор на изазов састојао се у идентификацији радњи на кампу које троше највише енергије без обзира на извор и затим да се сагледају мере унапређења. Кроз свој досадашњи рад извиђачи су осмислили да се од бубња старих веш-машина може израдити ефикасно ватриште које не штети окolini, а једнако одаје топлоту и светлост и уз то користи мању количину грева и не утиче на тло. Такође, спровели су експеримент са загревањем воде изложене Сунцу и установили да је загрејана флаша воде од две литре ефикасна да се са њом окупа једна особа, а да је за то потребан минималан труд и сунчева светлост. Другим речима - туш и није неопходан.

За Старчевце је ово већ трећа награда на овом такмичењу, а у архиви пехара имају још једно треће и још једно прво место. Из њихових редова чује се порука да ће се и даље залагати за еко освећивање и подизање свести о правим вредностима друштва.

Радионице у сусрет летњим активностима

Од последњег викенда маја до последњег викенда јуна месеца старчевачки скаути били су вредни у припремама за предстојеће летње активности. Највећа од њих је свакако Смотра савеза извиђача Србије, која се очекује у јулу месецу али и излети и биваци, као и традиционално такмичење "Дани дружења", који нас, такође,

Склониште

очекују током лета.

Полетарци, као најмлађи извиђачи, учили су основне прве помоћи, где је било речи о томе шта се подразумева када кажемо *прва помоћ*, како се она све пружа и на који број можемо позвати Хитну помоћ у случају неке незгоде. Након тога, стекли су и нека прва практична знања о опекотинама, њиховој подели и санирању. Следећег викенда, тема састанка тицала се Светског дана заштите животне средине. После кратког уводног предавања о значају заштите околине, извиђачи су добили креативан задатак. Подељени у тимове, идеја је била да направе постере који ће на себи имати одређену поруку: о ономе шта не смемо да радимо, шта треба да знамо и како можемо да помогнемо околини. Уз помоћ бојица, фломастера и мало маште, цртежи су били завршени, а након тога и окачени у центру Старчева, на огласној табли код пијачног платоа и на стубу на Тргу неолита.

Са лепшим временом, на радост свих, састанци су почели да се одржавају у парку уместо у просторији Одрода. Тема састанка била је израда склоништа. Користећи само шаторско крило и канап, полетарцима је објашњено на које све начине се може направити заклон у природи, како да се споји више шаторских крила, као и то које су предности и мане сваког типа заклона. Након тога, најмлађи скаути су се сами опробали у изради оваквог склоништа и показали су да су успешно савладали још једну извиђачку вештину.

Извиђачи старијих узраста основне школе такође су имали низ креативних састанака

за стицање широког спектра вештина. Прва у низу било је савладавање употребе бусоле. Након увежбавања ове вештине биће спремни да се крећу и по непознатом терену. На наредном састанку вежбавали су вештину цртања објекта, "панорамски снимак". Ова техника служи да се уз помоћ ручног брзог цртежа за релативно кратко време скицира неки објекат до мере недвосмислене препознатљивости. Са обзиром да је "цака" управо у мањку времена, потребна је добра моћ запажања, вештина одређивања пропорције и доза креативности да се што верније пренесе неки изглед објекта. Извиђачи су ово вежбали цртајући зграду старчевачког музеја.

Другог викенда јуна и ова категорија извиђача стекла је одређена знања и вештине прве помоћи. Кренуло се са теоријским делом у виду приступа првој помоћи, реанимације, крварења, прелома, збрињавању рана и опекотина. Следећег викенда су се посветили практичној примени и савладали вештину реанимације, која је ефикасна само уколико се пружи у првих неколико минута од тренутка несреће, те је стога животна важна. Затим су вежбали имобилизацију код отворених или затворених прелома руке или ноге.

Важно је напоменути да се кроз извиђачки програм не стичу само поменуте вештине и знања већ и ставови према животу као развој социјалне и емоционалне интелигенције као и свест о сопственим могућностима и сопственом разумевању. Радујемо се новом летњем периоду.

Марко Ивошевић
Марко Сјана, Марија Гердић

КУЛТИВАТОР

историја, култура и млади

уређује: **Далибор Мегрен**

Историја

Надбискуп Букатко

Животни пут Габријела Букатка започео је 27. јануара 1913. године у Доњим Андријевцима у Славонији. Рођен је у русинској гркокатоличкој породици као син ратара Дионизија и Јулије Букатко. Петоразредну основну школу похађао је у свом родном месту, шести разред Реалне гимназије у Славонском Броду, а седми и осми разред с матуром завршио је у Високом. Бакалауреат из филозофије положио је 1935. на Филозофском факултету Папинског универзитета у Риму где је магистрирао и теологију. За свештеника га је 1939. посветио владика др Дионизиј Њаради. Наставио је студије у Риму и докторирао 1940. године. По повратку у Југославију обављао је дужности секретара, пароха, канцелара и каноника у Крижевачкој епархији. Реч је о бискупији гркокатоличке цркве у Хрватској, Босни и Херцеговини, Словенији и Србији са седиштем у Крижевцима. Припадници ове хришћанске деноминације признају папу као свог црквеног поглавару, а етнички су већином Украјинци и Русини. Гркокатоличка литургија подразумева источни обред и служи се на црквенословенском језику, а ожењени мушкарци могу бити рукоположени за свештенике.

За капитуларног викара Крижевачке епархије именован је 1946. и четири године касније ступио на дужност апостолског администратора. Већ 1952. године у Загребу посвећен је за владика крижевачког. Посебан напор уложио је у обнову цркава и црквених зграда у епархији порушених или оштећених током

Другог светског рата. Папа Јован XXIII поставио га је 1960. за резиденцијалног епископа Крижевачке епархије. Дана 2.3.1961. године именован је насловним надбискупом и коадјутором Београдске надбискупије с правом наслеђа, а 1964. по смрти надбискупа Ујчића постао је београдским надбискупом.

Од 1961. надбискуп монс. др Габријел Букатко обављао је надпастирску службу и на територији Банатске апостолске администрације. С обзиром на то да није говорио мађарски језик, а да су верници већински били Мађари, Света Столица је 22.12.1971. именовала монс. Тамаша Јунга за новог апостолског администратора. Будући да је старчевачка римокатоличка парохија од 1923. припала Банатској апостолској администрацији све до 1986. када је установљена Зрењанинска бискупија, ниједан важан догађај или јубилеј ове верске заједнице није могао да прође без присуства највишег црквеног великодостојника католика у Банату. Током шездесетих и почетком седамдесетих година прошлог века то је био надбискуп Букатко. Он је за свог руковођења Банатском апостолском администрацијом најмање у два наврата посетио наше место. Године 1967. католичка црква светог Мауриција у Старчеву славила је двоструку годишњицу - два века од оснивања парохије и столеће од изградње црквеног здања. Уочи великог јубилеја тадашњи жупник Твртко Тадић покренуо је и спровео спољашњу обнову цркве која је између осталог подразумевала и замену дотрајалог кровног покривача. Црква и парохијски дом су тако за празник свог заштитника 22. септембра те године заблистали у свом пуном сјају. Приликом

једног од Букаткових долазака у Старчево који се можда баш збои 1967. надбискуп је на фотографији коју прилажемо уз овај текст снимљен како стоји поред аутомобила у чијој се позадини види торањ цркве светог Мауриција. Вероватно последњи пут у својству апостолског администратора Баната, Букатко је боравио у Старчеву 1971. године. Тада је поново у организацији предузимљивог жупника Твртка за 25 старчевачких супружника била приређена прослава такозване златне свадбе или педесете годишњице брака. У препуној цркви свету мису је предводио надбискуп Габријел Букатко, а весеље читаве парохије потрајало је до касно у ноћ. Једна анегдота везана уз Букаткове посете нашем месту говори о Старчевцу који је попио коју чашицу више и за трпезом из шале надбискупа повукао за браду. Темпераментни жупник Твртко овакав изгред није могао да игнорише те је виновник моментално добио васпитну меру, и то у виду шамара.

Упознајмо се...

Како се зовеш?

- Лара Вуковић.

Како те зову?

- Лаки.

Кад си рођена?

- 2. октобра 2008. године.

Како би себе описала у једној реченици?

- Веома добра и занимљива особа, богиња.

Школа?

- ОШ "Вук Стефановић Караџић".

Прошла је матура. Да ли ти растанак тешко пада?

- И не баш.

Које ћеш наставнике памтити?

- Све њих, али највише Драгану, наставницу информатике, и Мирјану, наставницу енглеског.

Коју средњу школу намераваш да упишеш?

- Филолошку гимназију.

Шта радиш у слободно време?

- Дружим се.

Коју музику слушаш?

- Све што се данас слуша.

Омиљена песма?

- Немам омиљену, све песме волим.

Омиљени певач?

- Лука Бијеловић.

Омиљена певачица?

- Зорица Брунцлик.

Најдражи стих?

- "А реци да си тај, хајде са мном далеко. Кренуо је пут чак и у далеки Космос."

Шта ти је важно у музици?

- Да се лепо осећам док је слушам.

Шта те опушта?

- Снимање и сликање кад сам сређена.

Шта гледаш на ТВ-у?

- Филмове и серије.

Шта не гледаш на ТВ-у?

- Досадне програме.

Омиљена књига?

- "Дневник једне кључаонике", Мина Алексић.

Омиљени филм?

- "Clueless".

Омиљени глумица?

- Крис Вуд.

Омиљена глумица?

- Џулија Робертс.

Где излазиш?

- У центру Старчева.

Шта си као мала желела да постанеш кад одрастеш?

- Докторка.

Чега се плашиш?

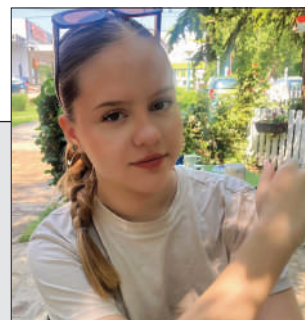
- Игала и болести.

Шта ти смета код других?

- Исфолираност, искомплексираност и недостатак емпатије.

Твоје врлине?

- Трудим се да се дружим са свима и уједно баланси-

рам јер су сви моји другари међусобно скроз различити.

Твоје мане?

- Брзо планем, али покушавам то да контролишем.

Најбољи другови?

- Има их пуно, бојим се да неког не изоставим.

Најбоље другарице?

- Све знају које су и све их волим.

Шта би поручила младима у Старчеву?

- Кренуо је распуст, хвала богу, зато уживајте.

STR "LUKA"
 Lenjinova 37A Borisa Kidriča 61

SVRATI NA

MINUTA

Prodavnice
mešovite
robe

PEĆANIN PARKET
Porodična tradicija

Želite da vaš dom zasija u pravom svetlu,
parket je pravi način za to.

Bavimo se postavkom novog
kao i rekonstrukcijom starog parketa,
kao i postavkom LAMINATA i TARKETA

Način slaganja

- Postavka
- Hoblovanje
- Poliranje
- Lakiranje

- Lastin rep
- Riblja kost
- Mozaik
- Kocka

Da bi vaš parket dugo bio lep,
a vaša investicija isplativa,
pozovite nas!

061-54-54-007 Goran

DISKONT PIĆA
"GAJBA"

Veliki izbor pića po povoljnim cenama
 # veleprodaja pića
 # Hladni napici

Info telefon: 065/257 257 0
 060/56-55-579

radno vreme:
radnim danima i subotom od 09h do 17h

Ive Lole Ribara br. 10 Starčevo

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
“Водовод и канализација“ Панчево

Користи́мо
Воду
рационално!

Свратите код Лукића

Све на једном месту у Ул. Иве Лоле Рибара 81а

...а од сада овде можете платити рачуне на новоотвореном шалтеру платног промета!

* **ПРОДАВНИЦА**
мешовите робе

* **ПРЖИОНИЦА** кафе

* **РОШТИЉ** на ћумур
ВРХУНСКОГ квалитета!

НОВО У ПОНУДИ!

Свеже печена прасетина, златиборски сухомеснати производи, кајмак и салате за понети!

ИНФОРМАЦИЈЕ И ПОРУЏБИНЕ
064/125-72-30 и 013/633-545

* **ПРАЊЕ ТЕПИХА**
савременим машинама

* **САМОУСЛУЖНА**
аутоперионица

Погребно предузеће Крила Анђела

Иве Лоле Рибара 27 Старчево
Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника, облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и иностранства
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24

Katering
kod Andre 013
sve sa ROŠTILJA
KUVANA jela

- riblja čorba
- svadbarski kupus
- gulaš gov. i svinjski
- grašak sa ćuftama
- paprikaš
- pasulj
- pomfrit, salate...

dostava na kućnu adresu

DOSTAVA svakim danom
08-21

060/680 69 87

RADNO VREME RESTORANA svakim danom
08-23
osim nedelje (neradni dan)

ВУКОВАЦ *Страна ученика ОШ "Вук Ст. Караџић"*

РАДОВИ УЧЕНИКА

Трка змајева

Био једном један краљ. Имао је три мала змаја. Били су црвено-жути и бљували су ватру. Краљ их је припремао за велику трку где је само један победник. Било је разних препрека као што су: провлачење, прескакање и избегавање. Краљ је испред свог дворца постављао илустрацију овогодишње трке. Змајеви су вежбали и вежбали и научили, па је дошао дан за трку. На почетку трке змајеви су водили, али их је други змај саботирао негледајући где иде и сударио се. Трка се одржала у шуми, па су три мала змаја нашла пречицу где нема препрека. Змај противник је мислио да је први, док са десне стране стазе нису дошли мали змајеви и тим паметним потезом су победили. Противнику се не исплати што vara, али битно је учествовати. Краљ је срећно живео са своја три мала змаја до краја живота.

Огњен Младеновић 3/2

Храбри ковач

Некада давно постојало једно краљевство којим су владали краљ и краљица. Они су имали кћер, принцезу Оливију. Краљевством је владао мир и слога. Краљевство је окруживала прелепа природа у којој су живеле животиње и шумске виле. У шуми је био један зли вилењак. Једнога дана док је принцеза шетала вртом, зли вилењак јој је пришао и отео је. Зли вилењак одвео је принцезу у једну пећину, а од краља и краљице захтевао је да и он постане владар целог краљевства. Становници краљевства су били уплашени и немоћни без било каквог оружја које би им помогло да спасе принцезу. Када је то чуо млади ковач одлучио је да направи мач и спасе принцезу. Виле су одвеле ковача до пећине у којој је била принцеза. Када је вилењак видео ковачев оштар мач уплашио се и преклињао га да му поштеди живот. Ковач је пристао али је зато вилењак морао да заувек напусти краљевство.

У знак захвалности за његову храброст, краљ и краљица су ковача прогласили витезом. Тако су настали витезови који су чували краљевства.

Уна Гаврилов 3/2

Моја бајка

Иза седам гора и седам мора постојала је једна шума, то није била обична шума већ чаробна. Чаробна је била јер су у њој владали љубав и слога. Дрвеће је певало, патуљци и виле су плесали, а животињице су скакутале око њих.

Тако је и било, док једног дана није дошао зли краљ са намером да ту направи своје краљевство. Музика је одједном стала, сви су се уплашили. Краљ је хтео да исече дрвеће у шуми. Патуљци и виле су се договорили да га некако спрече. Дрвеће је морало гласно да пева, патуљци су одвијали шрафове са машина а виле су својим дугим и бујним косама везивали руке радницима. Краљ је покушао и сам да ради али му није успевало. Када је краљ отишао, песма се вратила и све је било као пре. Краљ се више није враћао.

А становници те шуме можда и данас живе тамо ширећи љубав и слогу.

Тамара Пејровић 5/1

... Најлепше је брачко доба ...

Некада давно у далекој земљи живео је краљ Џон. Имао је прелепу ћерку Фиби која је била најлепша у целом краљевству. Једног дана краљ одлучи да уда ћерку за принца Артура. На дан свадбе изненада се појави зли чаробњак Оз и затражи од краља да се ожени са његовом ћерком. Краљ то није дозволио и зли чаробњак претвори принцезу Фиби у кактус. Принц који је био заљубљен покушао је да се бори против чаробњака, али он је изговорио чаробне речи и нестало. Краљ Џон је био тужан. Сваки дан је заливао кактус и стављао га на сунце. Тражио је помоћ и један баштован се сетио да принц Артур проба да пољуби кактус. Када је принц то урадио кактус се претворио у принцезу Фиби.

Принцеза и принц су се венчали и живели срећно до краја живота.

Сара Лајковић 3/2

Била једном једна ливада пуна цвећа и у њој је живео прелепи пас Лаки.

Он је живео у једном плавом цветљу који би се ноћу зајиварао, а дану отиварао. Њему је тамо јако лепо. Једног дана Лаки је отишао у шетњу и тамо је угледао један замак. Одмах је ушао у њега. У земљу је било пуно паса и мачака који су ту живели. Тамо се сјријатиљео са једним мачком по имену Мицко. Мицко и Лаки су отишли у шетњу. Они су причали и уживали у току шетње све док нису угледали једну вешицу. Она их је зграбила и одвела у свој ужасан замак и зајворила их у кавез. Они су се плашили, али онда им је једна идеја на памет како могу да се ослободе. Лаки је зајривачао вешицу док се Мицко провукао кроз жицу. Мицко се провукао и узео кључ од вешице који се налазио у њеном џефу. Појом је откључао кавез у којем се налазио Лаки док је вешица била у кухињи. Чим се она вратила из кухиње, угледала је празан кавез. Пришла је кавезу и Лаки и Мицко искочише и узраше је у кавез и заклачаше је. Вешица је почела да плаче и да их моли да је пусти, али они су узели и бацили кључу реку.

Лаки и Мицко су отишли у замак и живели срећни у пријатељству до краја живота.

Јелена Лукић 5/1

У једном краљевству у једном прелепом замку живела је једна принцеза, а то сам била ја.

У граду где сам живела била је једна легенда. Ако се убодеш на трн руже пратиће те несрећа целог живота. У то нисам веровала док се то није десило. Јутро је почело као свако друго, шетала сам сам се вртом испред свог замка и угледала сам лепу ружу. Хтела сам да је уберем. Убрала сам је, али сам се убола на њен трн. Прошла ми је кроз главу легенда о којој сви причају, али нисам обраћала пажњу на то. Тада је све кренуло напооко, ломила сам ствари око себе, падала без разлога. Била сам као ходајућа несрећа. Обратила сам се жени из свог града и она је рекла да је једини лек да пронађем веома редак цвет са планине. Нисам имала избора, кренула сам на пут. Требало ми је доста времена, шетала сам планином, гледала тражила, али узалуд. Уморна и разочарана упутила сам се кући. Ишла сам тужна погнуте главе, а онда ми се учинило да ме неко дозива. Окренула сам се и угледала цвет. Државне руке пришла сам и убрала га, а онда пожурила да не увенем.

Однела сам га тој жени и моја несрећа је нестала.

Николина Николић 5/2

Радове ученика ОШ "Вук Стефановић Караџић" можете погледати и на интернет страници "Старчевачких новина" на адреси

www.starcevo.org.rs

Промоција средње школе

Промоција Машинске школе из Панчева одржана је 25. маја у холу наше школе, како би будућим средњошколцима помогли да се што боље одреде за будући позив. У овој школи заступљено је више образовних профила, неки су у трајању од чертири, а неки три године.

Школски оријентиринг 2023.

Традиционално, крајем маја, и ове године на Тргу неолита одржан је школски оријентиринг. Учествовали су ученици од петог до осмог разреда, у мушкој и женској категорији; екипно по три члана. Било је 30 екипа са више од стотину учесника. Деца су на такмичењу развијала тимски рад, сналажење у простору и оријентацију помоћу карте. Снажно мотивисани, брзи и раздрагани, испоштовали су правила и фер-плеј игру. На крају такмичења подељене су медаље за прва три места у свакој категорији.

Организатори и они који су водили ово такмичење и помогли при реализацији: Даниела Јајић, Бошко Ђорђевић, Драгана Маринковић, Данијела Пећанин, Предраг Станковић, старешина Одред извиђача "Надел", Зорка Бјелић, Жељко Влајковић, Александар Виг, Милјана Марковић, Стеван Симић и родитељи деце, као подршка. Ни ове године није изостала техничка подршка за израду карте и такмичарске стазе ПОК "Компас" Вршац. Посебна захвалност спонзорима за медаље - "Рафасло петрол" и "Мерац скеле" који су омогућили да свака медаља сија као злато, што се и видело по дечијим лицима.

Крај осмог разреда

Ето дође и тај дан!

Наша деца на првој важној раскрсници живота. Помешана осећања, срећа што су порасли, туга што је крај једног безбрижног поглавља живота и брига шта и како даље.

Последњи наставни дан за осмаке био је 6. јун, а протекао је традиционално, уз музику трубача ђаци су прославили завршну наставну годину. Опраштали су се једни од других, од наставника и млађих другара. Колектив им је пожелео срећу у даљем одрастању, да корачају сигурно и достојанствено.

ПОСТАНИ НОВИНАР/САРАДНИК "Старчевачких новина"!

Уколико поседујеш таленат да на креативан начин сагледаваш свет око себе и умеш да се новинарски изразиш - ти нам требаш!
Јави се редакцији > snovine94@hotmail.com

Лепоте мажорета

Мажореткиње Старчева из плесног студија "Лана" по први пут су учествовале на панчевачком карневалу. Оне су заједно са чланицама овог клуба из Панчева, предводиле карневалску поворку, а потом наступиле у заједничкој кореографији. Као и увек, биле су одличне!

Сада се спремају за такмичење у Сенти које ће се одржати 1. јула. Такође, 12. јуна, испред Градске куће у Панчеву, учествовале су у обележавању Светског дана мажорета. Снимак се можете погледати на званичном каналу Мажорет клуба "Лана" - Мажореткиње "Лана" - Плесни студио "Лана".

Девојчице тренирају два пута недељно у просторијама Дома културе - понедељком од 18 до 19 сати и суботом од 10 до 11:30 часова. По потреби, ради бољих припрема, девојчице имају и још понеки додатни тренинг.

Наступ на панчевачком карневалу

trgovinska radnja
MAKI JEDAN

kod ambulante

***ROBA ŠIROKE POTROŠNJE**

***HLADNO OSVEŽENJE**

RADNO VREME 24h

Завршена још једна успешна сезона

Врсни стрелац Гиговић у дуелу

Половином јуна завршено је надметање у Војвођанској фудбалској лиги - Исток, а Борац је на крају завршио на деоби 4. и 5. места

Ево резултата последња четири кола:

27.коло:

Борац - Слобода (Н. К.) 4:0;

28.коло:

Јединство (Кач.) - Борац 2:3;

29. коло:

Борац - Козара 1:1;

30. коло:

Младост (Ом.) - Борац 3:1

У 27. колу Борац је на свом терену угостио екипу Слободе из Нових Козараца. Одиграна је једна отворена утакмица у којој је домаћа екипа била знатно боља током целе утакмице и на крају заслужено победила с високим резултатом. На први гол на утакмици чекало се до 34. минута када је Борац, после лепе акције, дошао до предности голом Лукића. У другом полувремену иста слика на терену - домаћи тим знатно надмоћнији, а плод такве игре био је погодак у 55. минуту, а стрелац је Гиговић, за вођство домаћих од 2:0. До краја утакмице Борац пропушта неколико идеалних прилика за погодак, а у финишу утакмице, у 87. минуту, Марковић постиже ефектан погодак са преко 40 метара од гола гостију за вођство од 3:0. У 90. минуту исти играч постиже још један погодак када је са неколико метара постигао гол петом, за коначних 4:0 за Старчевце.

У 28. колу Борац је гостовао у Качареву екипи Је-

динство Стевић. Виђена је једна веома занимљива и неизвесна утакмица до самог краја. Већ на самом старту утакмице, у првом минуту, гостујућа екипа је имала идеалну прилику за погодак у којој се нашао Гиговић, али је био непрецизан након што је лобовао голмана. У 11. минуту Старчевци стижу до предности, а стрелац је Марковић. До полувремена Борац пропушта још неколико изузетно повољних прилика али промене резултата није било. У другом полувремену и Качаревци пропуштају неке прилике да би у 66. минуту дошло до изједначења. Међутим, У 75. минуту Урош Лукић доноси нову предност за гостујући тим, а само минут касније досуђен је казни ударца за Јединство, који је реализован, и резултат је 2:2. У финишу утакмице, у 86. минуту, Борац ипак стиже до победе ефективним погодком младог Мачкића.

У 29. колу на Општинском стадиону у Старчеву гостовала је екипа Козаре из Банатског Великог Села. Одиграна је утакмица две равноправне екипе. У првом полувремену оба тима су пропустили по 2-3 повољне прилике за

ТАБЕЛА						
- Војвођанске лиге - Исток - по завршетку сезоне 2022/23.						
1. ОФК Кикинда	30	21	5	4	67:17 +50	68
2. Слобода	30	18	6	6	73:31 +42	60
3. Јединство (БК)	30	17	5	8	60:38 +22	56
4. Цр. звезда (РС)	30	16	4	10	52:33 +19	52
5. Борац	30	15	7	8	59:49 +10	52
6. Раднички	30	13	6	11	56:31 +25	45
7. Јединство (Вл.)	30	14	0	16	45:50 -5	42
8. Војводина 1928	30	10	11	9	48:35 +13	41
9. Козара	30	11	6	13	35:45 -10	39
10. Пролетер (БК)	30	11	5	14	46:65 -19	38
11. Младост (Ом)	30	10	5	15	43:54 -11	35
12. ЖАК (-3)	30	11	4	15	39:54 -15	34
13. Полет	30	9	7	14	42:64 -22	34
14. Бегеј	30	9	4	17	45:72 -27	31
15. Омладинац ФАМ	30	8	6	16	35:60 -25	30
16. Јединство (Кач.)	30	5	3	22	38:85 -47	18

□ У Виши ранг, Српску лигу Војводина, пласирала се екипа ОФК-а Кикинда. У нижи ранг одлазе Омладинац ФАМ, у Подручну фудбалску лигу Зрењанин, и Јединство Стевић, у ПФЛ Панчево.

погодак. У наставку тим из Старчева први стиже до предности и то у 59. минуту, голом Гиговића. У финишу утакмице, у 87. минуту, Козара стиже до изједначења, за коначних 1:1.

У тридесетом, а уједно и последњем колу у сезони, одигран је локални дерби у Омољци, у коме је домаћа Младост дочекала Борац. У првом полувремену одиграна је равноправна утакмица са мало прилика за погодак, тако да се на одмор отишло са резултатом 0:0. У наставку меча, Младост је кренула нешто ангажованије, а плод такве игре је вођство погодком у 66. минуту. Само пет минута касније домаћа екипа постиже веома ефектан погодак

преко Луке Лукића и дуплира вођство, а након пенала који је досуђен у 77. минуту, који је реализовао Данило Ковачевић, тм из Омољце стиже и до 3:0. У 88. минуту Борац стиже до почасног погодка преко Маркова.

Овом утакмицом спуштена је завеса на сезону 2022/2023. Треба напоменути да је Борац у пролећном делу првенства, односно ако би се гледали само резултати у овом делу првенства, први на табели испред ОФК Кикинде и Младости из Омољце, са освојена 33 бода, уз 10 победа, три нерешена резултата и само два пораза. Нова сезона стартује половином августа.

Петар Орешковић

Кошаркашима следи пауза

Најмлађи чланови КК-а Борац, млађи пионири и мини - баскет тим, током јуна месеца одиграли су низ пријатељских утакмица. Најпре, 3. јуна, селекција мини-баскет, деца рођена 2012. и 2013. године, угостили су вршњаке оз Панчева из КК-а Крис-крос. Једно лепо суботње јутро и напослетак леп и сунчан дан, дозволили су да се утакмица одигра на спољашњем терену. Много лепих моментата са обе стране и неизвесна игра до самог краја, а наши малишани овај сусрет решавају у своју корист са резултатом 66:62. Потом, 14 јуна, сусрет

код комшија у Омољци био је прави кошаркашки дан у коме је наш клуб одиграо две пријатељске утакмице, са децом 2014, 2015. и 2016. годиште и тим 2012. и 2013. годиште. Овог пута у првој утакмици најмлађих, победник је био тим из Омољце, а старија генерација Борца, у другој утакмици, показала је бољу игру.

У наредном периоду Борац, поред традиционалних турнира у баскету 3x3 поводом "Дана дружења", очекују и припреме на прелепој планини Дивчибаре.

З. Кокановић

Фудбал

Турнир за Џонија

Меморијални турнир “Никола Јанићијевић Џони” одигран је 17. јуна на Општинском стадиону у Старчеву. Турнир су организовале породице Јанићијевић и Ђирковић, фирма “Ница Монт” и Фудбалски клуб “Борац”. На овом, 15. по реду турниру је учествовало осам екипа из Старчева и околине. Овога пута међу такмичарима су се нашле екипе: “Борац А”, “Борац Б”, “Динамо” из Панчева, “Југославија” из Јабуче, “Долово”, “Младост” из Војловице, “Младост” из Војловице и “Јединство” из Качарева.

Као и увек до сада малишани су одиграли одличан фудбал и показали да

је светла спортска будућност пред њима, а прво место освојила је екипа панчевачког “Динамо” победом у финалу над екипом “Младости” из Војловице, која је заузела другу позицију, док је у борби за треће “Долово” након бољег извођења пенала било

успешније од домаћег “Борца”.

Овај турнир постао је традиција у нашем месту и према речима организатора одржаваће се још много година како не би бледело сећање на великог фудбалера и још већег човека какав је био

Негују успомену

Никола Јанићијевић Џони. У августу ће бити одиграна меморијална утакмица коју ће одиграти Николени другари, а која увек привуче старчевачку публику на Општински стадион.

М. Вучић

Борац вицешампионски

Млади рагбисти

Рагбисти старчевачког Борца имали су напорне недеље иза себе, али и добре резултате. Најпре су, крајем маја, отпутовали у Зеницу на међународни турнир на коме су се такмичили рагбисти узраста 6-18 година. Оставили су добар утисак. Петлићи су освојили 4. место у јакој конкуренцији, пионири су били трећи, а јуниори други, изгубивши у финалу од београдског Рада. На овом надметању Василије Гердић је постигао највећи број поена на турниру.

Потом су, почетком јуна, млади рагбисти учествовали на турниру Купа Србије који се играо у Вршцу. Освојили су друго место након што су у финалу поражени од београдске Црвене звезде и то на поене.

Половином месеца уследило је још једно међународно гостовање. Овај пут играло се у Хрватској, у Сиску. Турнир је обухватао генерације узраста до 16 година, а учествовале су екипе из свих држава бивше Југославије. Петлићи су освојили 4. место, а пионири су савладани у финалу од домаће екипе и тако заузели друго место.

Крајем јуна одигран је завршни турнир Купа Србије за јуниоре. Борац је у финалу поражен од Рада. Но, млади старчевачки рагбисти оставили су добар утисак. Јован Радовановић је постигао највише есеја у целокупном купу, а на ширем

списку репрезентације Србије нашло се чак пет Старчеваца - поред Радовановића ту су и Иван Думитру, Александар Албијевић, Далибор Спасић и Василије Гердић. Неко од њих сигурно ће поћи пут Пољске на меч за Европско првенство за играче до 18 година који се игра овог лета.

П. Андрејић

Стојиљковић доминира

Борци

Међународно отворено првенство у санда борбама одржано је у Новом Саду последњег викенда у мају месецу. На овом такмичењу учествовало је преко 150 такмичара из различитих клубова из Србије, а међу њима се нашао наш борилачки клуб “MMADNESS” са својих шест такмичара, а предвођени тренером Марком Тодоровићем. Старчевачки борци су одрадили одличне припреме што је и дало резултат - са такмичења су се вратили са шест медаља. Златним одличјем су се окитили Димитрије Стојиљковић и Добривоје Јотић, сребрни су били Никола Младеновић, Предраг Јовановић и Александар Аћа, док је у конкуренцији кадета Стефан Башић заузео треће место. Поред свих ових медаља, посебно признање добио је Димитрије Стојиљковић који је проглашен за најбољег такмичара Отвореног међународног првенства у Новом Саду.

М. В.

ПРИЛОГ ЗА ИСТОРИЈУ СТАРЧЕВАЧКЕ ОДБОЈКЕ

БОРЦИ ЗА СВОЈ КЛУБ И СВОЈЕ МЕСТО

У години када старчевачки одбојкаши славе "мали јубилеј", свој 45. рођендан, али и када прослављају велики усьих и пласман у друштво најбољих, ред је да се присећемо и њихових одбојкашког клуба "Борац"

Пише:
Александар Живковић

Одбојкашка "зараза" је у Старчево стигла још, сада већ давне, 1976. године. Тада је у нашем месту основана одбојкашка секција у Основној школи "Вук Стефановић Караџић", а као оснивачи помињу се Ливија Сфера, Милан Тинтор и Мирољуб Бабић, много познатији као Уча. Права "одбојкашка грозница" почела је да се шири Старчевом две године касније, када је при Друштву за телесно васпитање "Партизан" основан одбојкашки клуб - због тога се 1978. година и прихвата као почетак озбиљнијег бављења одбојком у овом месту.

Када се говори о зачетницима одбојкашког клуба у Старчеву, никако се не смеју заборавити имена Живана Ангелина и Боже Којића, а прве бодове за клуб, који ће много година касније постати синоним за успех освајали су: Драгиша Матић, Владика Драгојерац, Драган Антељ, Голуб Славковић, Душан Тадић, Јован Васић, Драган Негован, Зоран Вуловић, Јовица Младеновић, Љубиша Стојановић, Раде Савановић, Зоран Димковић, Зоран Савић, Душан Јовановић, Зоран Аћа, Предраг Манчић, Војко Драшковић, Родољуб Милошевић, Миле Милетић, Славољуб Луковић, Божидар Минић, па Чери, Пуче, Крњајић, Тундус, Павловић, Бен, Раша, Ђани....

Одбојкашки клуб из Старчева је 1980. године ушао у састав Спортског друштва "Борац", и од тада носи то име. Од те године, кренула је и права експанзија одбојкашког спорта у Старчеву. Као апсолвент Фа-

култета за спорт и физичку културу у Београду, на место првог тренера, из Омољице, дошао је, сада чувени одбојкашки стручњак и творац највећих успеха југословенске и српске одбојке, министар спорта у Влади Републике Србије Зоран Гајић.

Ипак, прво велико одбојкашко славље Старчево је доживело 1981. године, када је "Борац" постао првак Банатске лиге и пласирао се у виши ранг. Под вођством тренера Живана Ангелина велики успех тада су остварили: Матић, Антељ, Славковић, Васић, Драгојерац, Митић, Милетић, Трајковић, Аћа, Димковић, Тадић и Латковић. Тада је почело стварање великана...

Већ у сезони 1982/83 одбојкаши "Борца" пласирали су се у Српску лигу група "Север" у којој су се надметали тимови из целе Војводине. Један од великих резултата које су Старчевци остварили у то време, сигурно је била и победа у Купу Југославије над екипом ГИК "Банат" из Клека (3:0), коју је предводио Миша Грбић, а у којој су играли и, сада чувени одбојкаши, браћа Никола и Владимир.

У такмичарској сезони 1990/91 тренер Борца је био Литванац, Вадим Магијевски, који је у исто време био и помоћник селектора руске репрезентације. Под његовим руководством, одбојкаши из Старчева заузели су треће место у Српској лиги.

Нови велики успех ОК "Борац" је остварио у сезони 1993/94. На квалификационом турниру за пласман у Јединствену српску лигу који је одржан у Тополи, а у конкуренцији домаћег "Карађорђа", "Борца" из Урошевца и "Корена" из Пријеполја, старчевачки клуб је савладао све конкуренте и изборио пласман у Јединствену српску лигу. У одлучујућем мечу против "Карађорђа", Старчевцима није сметало ни то што је домаћин водио с 2:0 у тео-

вима. Играли су одбојкаши "Борца" своју игру, веровали су у себе и успели су да начине велики преокрет. "Чудо" је рођено! Велики успех остварили су: Зоран Димковић, Жељко Шоштарић, Дејан Којић, Бошко Минић, Иван Бабић, Мирољуб Луковић, Владимир Ковачевић, Дејан Шкрбић, Радош Белановић, Драган Минић, Милош Јовановић и Ненад Кељевић. Тренер ове екипе био је Родољуб Милошевић.

А онда је дошла и 1995. година. Старчевце су појачали Дарко Томић из Омољице, Игор Јовић из Смедерева и Дамир Бендић из "Динама". Место тренера су преузели Зоран Димковић и Драгољуб Стојановић. За кондицију старчевачких одбојкаша био је задужен Бранислав Јованов. И почело је!

Април, 1996. године; "Борац" је за ривале имао "Морнар" из Бара и "Никшић". Али није имао правог конкурента. Оба тима су "испрашена" са по 3:0. Славље је могло да почне. "Борац" је постао члан савезног ранга - Прве Б лиге. На осамнаестогодишњицу свог постојања.

Сан многих генерација су остварили: Зоран Станковић, Дарко Томић, Владимир Ковачевић, Игор Јовић, Срђан Бошковић, Жељко Шоштарић, Душан Радомировић, Ненад Кељевић, Марко Симијоновић, Милош Јовановић, Саша Вуковић и Зоран Манић.

А онда је дошла сезона 1997/98. За другу такмичење у Првој Б лиги, одбојкаши из Старчева су се десет дана припремали у Пријеполу. Место одигравања утакмица је из Скореновца премештено у Халу спортова на Стрелиште. Старчевачки клуб је поново добио признање за најуспешнији спортски колектив у општини, а Божа Којић изабран је за најбољег спортског радника. Из Футога и Смедерева, у "Борца" су се

вратили Срђан Бошковић и Дарко Томић. Прослављени стручњак Зоран Гајић, постао је саветник старчевачке екипе. "Чудо" је кренуло...

Водили су одбојкаши "Борца" велику борбу са "Будванском ривијером", на крају су сезону окончали на другом месту и изборили наду да се кроз бараж мечеве са претпоследњим тимом из Прве А лиге, помогну елите. Стручни штаб је појачао и Драган Тадић, "одбојкашка грозница" је тресла цело место. Очекивале су се утакмице са Смедеревом.

СТИЖЕ И 15. АПРИЛ 1998. ГОДИНЕ... У првој утакмици, а играло се на две добијене, Старчевци су поражени у Смедереву с резултатом 3:2. Уз велики притисак на судије, уз неспортску атмосферу, домаћи су некако успели да "ишчупају" тај први дуел. Али то је било све што су могли да ураде. Онда је кренула "старчевачка фурија". Два пута по 3:0, Смедеревци су били на коленима. Сви још памте исходе сетова последње утакмице; 12:15, 12:15 и 11:15. "Борац" је први клуб који се кроз "бараж" помогао Прве А савезне лиге.

Тада највећи успех у историји нашег клуба остварили су: Срђан Бошковић, Дарко Томић, Игор Јовић, Ранко Микановић, Милош Јовановић, Жељко Шоштарић, Владимир Ковачевић, Бранислав Ђуковић, Горан Ракочевић, Душан Радомировић, Марко Симијоновић, Слободан Јанчкић и Марко Јокић. Баш у години када је прослављао јубилеј - 20 година постојања и успешног рада,

“Борац“ је стигао и до највећег успеха.

Та 1998. година остала је најсјајнијим словима уписана у аналима старчевачке, панчевачке, па и српске одбојке. Поред тога што су начинили прворазредно изненађење и постали једини тим који се кроз бараж мечеве домогао елитног друштва, одбојкаши старчевачког “Борца“ су тријумфовали и у Купу Србије. С максималних 3:0, у Хали спортова на Стрелишту, савладали су тог 22. маја тим Смедерева. Било је то лето у коме је старчевачки одбојкашки клуб прослављао вредан јубилеј - 20 година рада и постојања. А бољи поклон, сви они који су себе уложили у стварање једног правог “чуда“, нису могли да добију. Због правог подвига који су начинили његови одбојкаши и тренери, ОК “Борац“ је 1998. године добио и “Октобарску награду“ Града Панчева.

Припреме за прво надметање у елити почеле су у августу, под руководством тренера Драгана Тадића и Горана Ракочевића. Остаће забележено да је “Борац“ последњи меч те сезоне одиграо 24. марта 1999. године. Баш док је трајао сусрет с београдским “Партизаном“, стакла у Хали спортова на Стрелишту почела су злобно да подрхтавају - бомбардовање...

Уследили су успони и падови, али Борац никада није одустајао. И ево, тако је већ 45 година.

Било је и великих губитака. Изгубили смо Дику, Бојана, Ранка, чика Бору...

Али ето...

Сада се одбојка поново вратила у Старчево и у Панчево. Да је “Борац“ велики и озбиљан клуб, поред фантастичног успеха сениорског састава, то показују и наши талентовани клинци. Пионири су трећи у Војводини, а након надметања на Првенству Србије у Краљеву - пети у Србији. Предпионири су се пласирали на државни шампионат... Без лажне скромности, таквим успехом не могу да се похвале ни највећи српски клубови.

Сезона у Првој лиги,

Шампиони: Одбојкашки клуб Борац

коју смо окончали на најлепши начин, као шампиони, свима ће остати у најлепшем сећању.

Најзаслужнији за овај нови сјајни бљесак панчевачке одбојке јесу тренери Војислав Павловић и Душан Јовић и играчи: Иван Ђировић, Немања Милетић, Михајло Пајић, Алекса Николић, Ненад Модић, Вељко Копуновић, Никола Крстић, Бојан Познић, Филип Трифуновић, Владимир Кнежевић, Игор Нинић, Иван Мандић, Саша

Рајковић и Александар Зарић.

Остаће упамћена ова генерација коју је као капитен предводио Владимир Кнежевић по изванредном успеху, али великих, огромних заслуга имају и сви они који су целе сезоне били уз тим.

Пре свих то су председник Јован Јовић и његов први сарадник Зоран Манић, који су од априла 2012. године на челу старчевачког клуба, али и директор, бивши капитен, Давор Милошевић и многи други. Део “Борца“ је и

дугогодишњи лекар др Душан Стојић, подршку екипи давали су и бивши играчи и тренери: Рођа Милошевић, Зоран Димковић, Бобан Јанчкић, Дарко Томић, Владимир Ковачевић, Ратко Танев, Драган и Боле Минић...

Старчево је поново на великој одбојкашкој мапи Србије!

“Борац“ - то је кад се вратиш!

Хвала свима који су свих ових година били уз наш клуб.

За Борац се не навија - Борац се воли